

ሙሴ ከሞት ያመለጠው ሕፃን

የኦሪት ዘጸአት ምዕራፍ 1:1-4:13 ሪክ

በኢቲ ኦና ግሪፊትስ

ሥዕል በ«ዊሊ»

ትርጉም:- ዳንኤል ተሾመ

ርማት:- ይሌ ጆናይ ና

አምሳለ መላከብርሃን

ዋና አር አ:- ዘነበ ገብረሐና

የኮምፒውተር ጽሑፍ:- መሀረት መሐመድ ና

ዓለምፀሐይ ውነቱ

የገጽ አቀማመጥ:- ጥሩወርቅ በቀለ

2003 ዓ.ም (2001)

የፖ. ሣ. ቀጥር 127፣ አዲስ አበባ

የሚስስ ጂ ባይብል ስቶሪስ አላይቭ የሬዲዮ ፕሮግራም በሁሉም የዕድሜ ክልል ባሉ የሬዲዮ አድማጮች በመላው ዓለም የተወደዱ ናቸው፤ ደግሞም በአሁኑ ጊዜ በመጻሕፍት፤ በካሴቶችና በሲዲዎች ተዘጋጅተው ይገኛሉ።

የብሉይ ኪዳን ተከ ይ ሪኮች፡-

1. አዳምና ሔዋን	6. ያዕቆብ- ነጣቂው መንትያ
2. ኖ	7. ያዕቆብ- የ ግዚአብሔር ልዑል
3. አብርሃም- ፈር ቀዳጅ	8. ዮሴፍ ና የወንድሞቹ ሤራዎች
4. አብርሃም- የ ግዚአብሔር ወዳጅ	9. ዮሴፍ ና የፈርዖን ሕልሞች
5. ይስሐቅ	10. ሙሴ - ከሞት ያመለጠው ሕፃን

**የአዲስ ኪዳን ተከ ይ ሪኮች፡-
የኢየሱስ ሪኮች**

1. ሕፃኑ ኢየሱስ	2. ኢየሱስ ትንሹ ልጅ

Copyright © 2010 by SIM Ethiopia, Addis Ababa.
 Originally published in English under the title of
 MOSES, the Rescued Baby.
 Copyright © Kitty Anna Griffiths—1980. Color edition 2005.
 Bible Stories Alive. A division of a Visit with Mrs. G.
 Ministries Inc., 2851 St. Clair Avenue East,
 Toronto, Ontario, Canada M4B 1N4.

መብቱ በሕግ የተጠበቀ ነው። ያለ አሳ ሚው ፈቃድ የዚህ መጽሐፍ የቱም ክፍል ንደገና በምንም መልኩ ንዲባዛ አይፈቀድም። በኢትዮጵያ የ ተመ።

የመጀመሪያ ቀን አስተማሪዬ ለሆነችው ለሊሊያን ሂብል፡-

ስከ ዛሬዋ ቀን ድረስ የነበረኝን ስሜት አስ ውሳለሁ፡፡ በቁጤ ማዎች መካከል በቅርጫት ውስጥ ሆኖ በወንዙ ላይ የተንሳፈፈ የነበረው ትንሹ ወንድሜ ነበር፡፡ ውብ የሆነችው ልዕልት በፍቅር ተመልክ ንደ ራስዋ ልጅ ል ሳድገው የወሰነችው ትንሹ ወንድሜን ነበር፡፡ ልጁን ማን ያጠባ ያሳድግልኛል? ብላ በጠየቀች ጊዜ፤ ኔ በጣም ተጨንቄ ነበር፡፡ ማንን ላምጣላት? የገዛ ራሴን ናት? አይሆንም፤ ይህን ባልሞክረው ይሻላል - ኛ ንደ ደበቅነው ልዕልቷ ትገምት ይሆናል ደግሞም መሞቱ የማይቀር ጉዳይ ይሆናል፡፡ ምናልባት ወ/ሮ...ማምጣት ችል ይሆናል፤ ንዲህ ንዲህ ያለ አሳቤ ተብ ተነ፡፡ በአምስት ዓመቱ የሙሴን ሪክ በሚተርኩልን ጊዜ ሙሉ በሙሉ በአሳብ ተወስጄ ነበር፡፡ ደግሞም ይህን መጽሐፍ በተለይ ለ ርስዎ መ ሰቢያነት የማቀርበው ለዚህ ነው፡፡

ምን ዓይነት ሪክ ነው! ባለፈው ወር ያው «ትንሹ ወንድሜ» ልደቱን አከበረ፡፡ ሰላም ልሰጠው ደወልሁለት፡፡ «ስለ አምስቱ የሙሴ ካሴቶች አመሰግናለሁ!» አለኝ፡፡ ከዚያም ደግሞ « ነዚያን ሪኮች ወዳቸዋለሁ» የሚለውን አከለበት፡፡

እኔም ያንዳንዱ ሰው ይወድደዋል ብዬ ገም ለሁ!

አፍቃሪያችሁ፤

ኪቲ አና

ሬኮች

1. ማርያም አንድን ምስጢር ተማረች.....	5
2. «ሀብቱን» መደበቅ.....	16
3. በወንዝ ከመወሰድ መዳን.....	25
4. ሙሴ በችግር ውስጥ.....	37
5. በጉድጓዱ የተፈጸመ ጀብዱ.....	47
6. አዲስ ቤት፣ አዳዲስ ጓደኞች	58
7. የበረሃ ወግን መማር.....	69
8. ነድዶ የማያልቅ ሳት	79
ስ ውሳኔሽሁን?.....	90

1

ማርያም አንድን ምስጢር ተማረች

ማርያም ወደምትኖርበት ትንሽዬ ቤት የሮጠች፤ « ማዬ! ማዬ!» «በዚህ ቤት ውስጥ ሌላ ሕፃን ልጅ ንደማይኖረን ተስፋ አደርጋለሁ» አለች። «አቤት፣ ብዙ የተወደዱ ትናንሽ ሕፃናት ልጆች በወንዙ ውስጥ ሞተው አሁን ተመልክቼአለሁ። ባልተመለከትሁ ይሻለኝ ነበር። ገጽ ቸውን ለዘላለም አልረገውም። ፈርዖን ወንዶች ሕፃናት ልጆችን ንዲገደሉ ስላወጣው ስለ አዲሱ የጭከና ሕግ ሰምቼአለሁ፣ ነገር ግን-» ማርያም ስቅስቅ ብላ አለቀሰች።

«ሌላ ፍተሻ ይኖራል ብዬ ጠብቃለሁ፣» አለች ናቷ፣ የካቤድ። «የፈርዖን ባለሟሎች ዕብራውያን ወንድ ሕፃናት ልጆችን ወደ ዐባይ ወንዝ ይጥሉዋቸዋል፣ ደግሞም አዞዎቹም ወዲያውኑ ይበሉዋቸዋል። ይህ አሁን የዘነበው ዝናብ ወንዙን ሲሞላው አንዳንድ ትናንሽ ሕፃናትን ወደ ዳርቻው ያንሳፍፋቸዋል ብዬ ተስፋ አደርጋለሁ። ማርያም አንቺም ነርሱን በማየትሽ አዝናለሁ። የየካቤድ ፊት ሊነገር በማይችል ሁኔ አዝኖ ነበር።

ማርያም፣ በጭንቀት ውስጥ ሆና፣ « ማዬ፣» አለች። «ፈርዖን ሕፃናትን ስለ መግደሉ ግዚአብሔር አይቀጣውምን? ሕፃናትን የፈጠራቸው ግዚአብሔር ነው። ነርሱ የ ግዚአብሔር ናቸው!

ሰዎች የ ግዚአብሔር በሆኑ ሰዎች ላይ የፈለጉትን ነገር ማድረግ አይችሉም፤ ይችላሉ ንዴ?»

«ማርያም፤ ኛ ዚህ ግብፅ ውስጥ የፈርዖን ባሪያዎች ነን፤ ይህ ንግዲህ ሕግ ነው። ድሀው አባትሽ በሥራ ጫና ምክንያት ሞተ።»

አሮን የሮጠ መጣና፤ «ሚሚ፤ ሚሚ፤ ከ ኔ ጋር ተጫወቱ፤ ከ ኔ ጋር ተጫወቱ!» ብሎ የ ቱን ጅ ያዘ። ማርያም አሥራ አንድ ዓመትዋ ነበር።

«አ፤ የተወደደው ትንሹ ወንድሜ!» ወንድሟን ያቀፈችው ሳለ ማርያም በ ንባ ተሞላችና፤ «አንተ በተወለድህ ጊዜ ይህ ክፉ ሕግ ባለመውጣቱ ደስተኛ ነኝ።»

«ሚሚ! ሚሚ! በ ግራችን የተራመድን ንሂድ!» አለ አሮን የማርያምን ቀሚስ የያዘ።

«አ፤ ልብን የሚነካ ነበር፤ በሉ አብራችሁ ሂዱ ማርያም። ዛሬ ማ ፤ አሮን በሚተኛበት ጊዜ፤ ስለዚያ ነገር ነግርሻለሁ። አሁን ግን ልዕልቷ በምት ጠብበት በሚያምረው በወንዙ ዳር ላይ ትንሽ አንሸራሽሪው ና ይዝናና። ስትጓዙ የምትበሉት ትንሽ ተምር ይኸውልሽ። በመንገዳችሁ ላይ የሚገኙ ፍሬዎች አንዳንዶቹ መርዛማ ስለሆኑ፤ የሚበሉትን ካላረጋገጥሽ በስተቀር ንዳትበሉ።

አሮን ጅግ ትንሽ ስለ ሆነ ነርሱን ለይቶ ኤያውቅምና ንዳይበላ ጠብቂው።»

« ማዬ፣ መቼም ተጨማሪ ሙ ንን ንደማላይ ተስፋ አደርጋለሁ -»

«የለም፣ የለም፣ በዚያ መንገድ ሙ ንን አ ዪም፣ ማርያም። የልዕልቷ መ ጠቢያ በቁጤማዎች ና በዘንባባ ዛፎች የተከበበ ነው፣ ደግሞም ይ ጠቡበት ዘንድ ለ ርሷና ለንደኞችዋ በንጽሕና የተጠበቀ ነው። በዚያ ስፍራ ላይ ብዙ ጊዜ ተ መላልሰሽበ ል፤ ንዲሁም ከዚያ ብዙም ሳይርቅ ልብስ በማጥብብት ወንዝ ብዙ ጊዜ ረድተሽኛል።»

ማርያም በአንድ ጂ ተምሩን በሌላኛው ደግሞ የአሮንን ትንሽዬ ጅ ይዛ ከወንዙ ግማሽ ማይል ርቆ ወደሚገኘው ቦ

በ ግራቸው ሲሄዱ፣ የካቤድ ለሁለት ደቂቃ ተመለከተቻቸው፤ ከዚያም ወደ ውስጥ ገብ ንባዋን ዘረገፈችው። «ይህንን ሰቆቃ ንዴት አድርጌ ለልጄ ነግራ ለሁ?» ያለች ስቅስቅ ብላ አለቀሰች፤ «አቤቱ ጌ ዬ ሆይ፣ ርዳኝ» አለች።

የካቤድ ቈራጥ፣ ጀግና ሴት ነበረች። ንባዋ በጉንጮችዋ ላይ የፈሰሱ ሳለ፣ ልጆችዋ ከቤት ውጭ ባሉበት ሁኔ ቀላል በሆኑ የቤት ሥራዎች ራስዋን ጠመደችው።

ንደ አጋጣሚ፣ የምግብ ጥረት አልነበረም። ነርሱ በሚኖሩበት ጌሄም በሚባለው የግብፅ ግዛት ውስጥ ጅግ ብዙ አ ክልቶች ነበሩ። ሽንኩርት፣ ባሮ ሽንኩርት ና ዝኩኒ በዚያ ነበሩ። ፍራፍሬዎችም ንደዚሁ፡- ሀብሀብ፣ የሮማን ዛፍ ፍሬ፣ ተ ምር ንዲሁም በለስ ነበሩ። አቾሎኒም ንደዚሁ በዚያ ይገኝ

ነበር። ዳቦ የሚሆን የሚፈጭ በቆሎም ነበር። ደግሞም አልፎ አልፎ፡- የፍየል፣ የበግና የዶሮ ሥጋ ነበር። ደግሞም መግዛት ለሚችል ሰው፣ ዓሣም በዚያ ይገኝ ነበር። ተክሎችን የሚያሳድጉባቸው የአትክልት ስፍራዎች ለ ስራኤላውያን ነበሩዋቸው።

የካቤድ ጥንቁቅ የሆነች የቤት አስተዳዳሪ ስለ ነበረች፣ በጊዜ ዳቦ ጋግራሎች ደግሞም ለቤተሰቡ ራት የሚሆን ምግብ አዘጋጅ ለች፤ ባልዋ አምራም ደክሞና ከሥራው ብዛት የተነሣ ተ ሰላችቱ ቢመጣም፣ ይህ ሁሉ ተዘጋጅቶ ይጠብቀው ነበር።

ቤ ቸው ሁለት ትናንሽ ክፍሎችን የያዘች ጠባብ ናት። ነገር ግን፣ የካቤድ በተቻለ መጠን በንጽሕና ስለ ያዘቻት፣ ጥሩ ቤት ነበረች። በቆሎ ለመፍጫ የምትጠቀምበት የድንጋይ ወፍጮ ነበራት፣ ደግሞም የሽመና ዕቃዎችና ከሱፍ ክር የተሠራ ጐድጓዳ ሳሕን ነበሩአት - ሊፈተል በዝግጅት ላይ ያለ ጥቅልል የሆነ ጥሬ ሱፍም ነበራት።

ማርያም በዚህ ማለዳ ከጫካ ውስጥ የጢም ሱፍ ስትሰበስብ ነበረች። (በጎች በጫካው ውስጥ ሲመላለሱ የተፋፈጉ ሲሄዱ በ ሾሆቹ ላይ ጠጉራቸው ተነጭቶ ይቀር ነበር።) የካቤድ ና ማርያም ይህን ሱፍ ያጥቡትና ይፈትሉ ል፤ ከዚያም ከ ርሱ ልብስ ይሠራሉ። በአሁኑ ጊዜ በየካቤድ የሽመና ዕቃ ውስጥ ረጅም የሆነ ጨርቅ አለ።

በጣሪያው ና በትንሿ ቤ ቸው ኩርኒስ መካከል፤ አምራም ትንሽ ቆጥ አብጅቶአል። ቆጥዋ ዙርያውን ዝግ የሆነ የምስጢር በር ነበራት። ያላቸውን ሀብት የሚያስቀምጡበት ምስጢራዊ ስፍራ ነበር፤ ማርያም ይህ ምን ንደ ሆነ በጠየቀች ጊዜ ተነግሮአት ነበር።

ማርያም ና አሮን ከሽርሽራቸው ተ መለሱ።

«ውሷ ልዕልት ገላዋን ስት ጠብ አየኋት፤» አለ አሮን። «ሚሚም ከሴቶቹ ጋር ተነጋገረች።»

«ማርያም!» ናቷ ተቁጥ ነበር። «የምትናገራውን ነገር ልብ ቢይ! ነርሱ ከአንደበትሽ መረጃ ማግኘትን ይፈልጉ ይሆናል።»

«አ፤ ማዬ፤ ከልዕልቷ የወደቀባትን አንድ ነገር አንሥቼ ከአገልጋዮችዋ ለአንዷ ብቻ ነበር የሰጠኋት፤ ሁሉም ፈገግ ብለው አመስግነውኛል። ከዚህ ሌላ ምንም አልተናገርሁም። ወንዶች ሕፃናቶቻችንን ሁሉ ለመግደል አባትዋ በምድር ላይ ከኖሩ ሰዎች ሁሉ ይልቅ ክፉና ጨካኝ ከመሆኑ በቀርስ ምን ሊወራላት ይችላል!»

«ማርያም! ሽ! ሽ! - ለአሮን ራቱ ሰጥተን ናስተኛው።» ጎሽ የ ኔ ልጅ፤ አጣጥበሽ አስተኚልኝ» አለች የካቤድ።

«ደግሞም፤ ማዬ፤ አሮን በተወለደበት ጊዜ ስለሆነው ‘ነክቶ መሄድ’ ስለ ተባለው ስለ ርሱ ልትነግራኝ ቃል ገብተሽልኝ

ነበር::»

«አዎን፤ ውነት ነው፤
ውነት ነው፤ ማርያም፡፡ አል
ረሳሁትም፡፡»

«ሚሚ፤ ሚሚ፤» ሲል
አሮን ተጣራ፤ «በጣም አሪፍ ዳቦ
ና ወት ነው፡፡ አሁኑኑ ሁሉንም
ጨርሼ በላዋለሁ!»

«‘ወጥ’ ማለትህ ነው?»
ስትል ማርያም ሳቀችበት፡፡

ማርያም ንደገና ስትስቅ
በማየትዋ የካቤድ ደስ አላት፡፡

«ሚሚ - ተረት አውራልኝ፤ ወይም ዘምሪልኝ!»

ማርያም ተሰጥኦ አላት፡፡ ዝም ብላ ተረት አ ወራም፡፡ ተ
ረቶችን በዝማሬ ቀርባቸዋለች፡፡

« ሺ፤ ስለ ማን ልዘምር?» ስትል ጠየቀች፡፡ «ስለ ኖ ? ወይስ

ስለ አብርሃም? ወይስ ስለ ይስሐቅ? ወይስ ስለ ያዕቆብ?»

«አይ፣ ትላንት ስለ አብርሃም ዘምረሻል። በመጨረሻ አባቱን ስለ ተመለከተውና መጥፎ የሆኑትን ወንድሞቹን ይቅር ስላለው ስለ ዮሴፍ ዘምራለሁ።»

ማርያም ዮሴፍ የግብፅ ገዢ ስለ መሆኑ፣ በራብ ዘመናትም የተራቡ ሰዎችን ለመመገብ ህል ማከማቸቱን...ደግሞም ፈርዖን ለ ርሱ ና ለቤተሰቡ፣ ለወንድሞቹ ና ለአባቱ ያዕቆብ ስለ ሰጣቸው ሽልማት፡- ርስቱም ለምለም ምድር የሆነችው ኛ አሁን የምንኖርበት ጌሄም ናት» በማለት ሪኩን ጨማምራ አዜ መችለት። «ነገር ግን አሁን አሳዛኝ ነው፣ ይህ የአሁኑ ፈርዖን መጥፎ ስለሆነ፣ ርሱ ዮሴፍ ያደረገውን ነገር ሁሉ ረስቶአል። ፈርዖን ጨካኝ የሆነ አረመኔ ሰው ነው-»

«ማርያም! ማርያም! አ፣ የምትይውን ነገር ልብ በይ - ወይም ዘምሪ!» ስትል ናቷ ተጣራች።

ብዙም ሳይቆይ በመኝ ቤት ውስጥ በወለሉ ላይ በተነጠፈለት ምንጣፍ ላይ አሮን ንቅልፍ ወሰደው። ማርያም ሳመችው። «አቤት፣ የተወደደው ትንሹ ወንድሜ!» አለች።

የካቤድም ንደዚሁ መጣችና ሳመችው። ትንሹን የፋፋ ጁን በ ጂ ያዘች ና በሌላው ጅዋ ጥቁር ጠጉሩን ደባበሰችለት። ንባዋ በጉንጮችዋ ላይ ወረዱ። ከዚያም ከማርያም ጋር የቤተ ሰቡን ራት ለማዘጋጀት ተመልሳ ሄደች።

« ማዬ፣ አሮን በሚተኛ ጊዜ አንድ ሪክ ልትነግሪኝ ቃል ገብተሽልኝ ነበር፣» አለች ማርያም።

«መልካም፣ ማርያም ለአሮን ስትዘምራለት፣ ቀድሞውኑ ሪ ኩን ራስሽ ጀምረሽዋል። የሆነ ሆኖ፣ የ ሪኩን ደስ የሚያሰኝ ክፍል ውቂዋለሽ-ፈርዖን የዮሴፍን ወንድሞች ና፣ የዘር ግንዳችን የሆነውን፣ የዮሴፍን አባት ያዕቆብን ከከነዓን መጥተ ው በግብፅ ንዲኖሩ ንዴት ንደ ጋበዛቸው፣ ደግሞም ከግብፅ ምድር ሁሉ ጅግ በጣም ለም የሆነችውን ኛም ዛሬ የምንኖርባትን ጌሄምን ንዴት ንደ ሰጣቸው ውቂያለሽ።

በምድሪቱ ያለው ሁሉ መልካም ነበር፤ ደግሞም ያ የደስ ኑሮ ለዘመናት ቀጥሎ ነበር። ሁሉም ያንን ደስ አጣጣሙት።

«አህ፣ ይሁን ንጂ» የካቤድ በማቃሰት ተነፈሰች። «አሁን ግን ዘመኑ ከ ነዚያ ቀናት በሚያሳዝን ሁኔ ተለውጦአል። አሁን ኛን የገዛ ያለው ፈርዖን የሴፍን አያውቀውም፤ ደግሞም ግብፅን ከራብ ያዳነው የሴፍን በተመለከተ ግድ የለውም።

«የሚያደርገው ነገር ሁሉ ራሱን መመልከትና፤ ‘ ነዚህ ዕብራውያን በዝተዋል» ማለት ብቻ ነው። ነርሱ ግብፃውያን አይደሉም። ከቶም ግብፃዊ ሊሆኑ አይችሉም። ይገርማል! ነዚህ ዕብራውያን በ ኔ ላይ ይነሡና ይወጉኛል። ጦርነት በሚነሣበት ጊዜ፤ ከጠላቶች ጋር በማበር (በመተባበር) ኔን ይወጉኛል። ልገ ቸው (ላቆማቸው) ይገባል። ለ ኔ ሥራዎችን ንዲሠሩ አደርጋቸዋለሁ። አብዝተው ንዲሠሩ አደርጋቸዋለሁ። በከባድ ሥራ የሚደክሙ ከሆነ፤ ጅግ ብዙ ልጆችን አይወልዱም።»

ርሱ ተሳስቶ ነበር። ኛ ደግሞ የበዛን ሄድን።

ፈርዖን፤ « ኔ ልሠራቸው የነደፍኳቸው ብዙ ዕቅዶች አሉኝ፤» ‘ከተሞች መገንባት አለባቸው፤ ፒራሚዶች መሠራት አለባቸው። ለ ኔ ብዙ ጡቦችን ና ከባድ ሥራዎችን መሥራት ይኖራቸዋል’ አለ።

«ስለዚህ፤ ብዙ ዕብራውያን ራምሴና ፊቶን ለሚባሉ ከተሞች ግንባ ጡቦችን ለማምረት ከፈቃዳቸው ውጭ ተወስዱ። ክፉ የሆኑ አለቆች በላያቸው ተሾሙ፤ የበለጠም ንዲሠሩ ይገርፋቸዋል ነበር።

« ንደ ዕድል ሆኖ፤ አባ ችሁ ኛ ወደምንኖርበት ቅርብ ወደ ሆነ ስፍራ ምድሪቱን ንዲያርስ ተላከ። ነገር ግን ለብዙ ሰዓት የሚሠራ በመሆኑና ትንፋሽ ለመውሰድ ቢያቆም የሚገረፍ በመሆኑ፤ ያም ቢሆን መጥፎ ነበር።

«ሥራ ሥራ ነው፤ ደግሞም ጥንካሬው ካለሽ ብዙ ሥራ ማከናወን ትችያለሽ። ነገር ግን፤ ከሥራ የባሉ መጥፎ ነገሮች አሉ።

«ፈርዖን ይህን ከባድ ሽክም ቢጭንብንም፤ አሁንም ጤናማ የሆኑ ልጆች የወለድን ነበር።

«እሮን ከመወለዱ በፊት፤ ፈርዖን አስቃቂ ሕግ አወጣ። አዋላጆችን ሁሉ አስቃቂ ነገር ንዲያደርጉ ፈርዖን አዘዛቸው። ይህም፡- ‘የዕብራውያን ናቶችን በም ዋልዱበት ጊዜ፤ ወንድ ከሆነ በአንድ ጊዜ ጸጥ ንዲል አድርጋችሁ ግደሉ’ የሚል ነበር።

« ኔ ጅግ ከቀጥጥር ውጭ ሆኜ፤ ምን ንደማደርግ ግራ ገባኝ። ነገር ግን፤ ጥሪ ና ሲፓራህ የተባሉት አዋላጆች ክፉውን ት ዛዝ ንዳል ዘዙ ዜናውን ሰማሁ። ‘ልጆቼ የ ግዚአብሔር ስጦ ዎች ናቸው። ኛ ደግሞ ግዚአብሔርን ን ዘዛለን’ አሉ። ግዚአብሔር ከሁሉ የሚበልጥ መሆኑን ያውቁ ነበር። ስለዚህ፤ አርን በሚወለድበት ጊዜ አዋላጅ ጥሪ ወይም ሲፓራህ ለማዋለድ ንዲመጡ ሁኔ ዎችን ቀድሞ ንዲያመቻች ለአባትሽ ነገርሁት።»

« ማዬ፤ አርን ትንሽ ሴት ልጅ ሊሆን ይችል ነበር፤» አለች ማርያም።

«አዎን፤ ውነት ነው፤ በ ርግጥም ሊሆን ይችል ነበር፤» አለች ዮካቤድ፤ ‘ሆኖም ይህን ልናውቅ አንችልም ነበር።

«ፈርዖን በአዋላጆች በጥሪ ና በሲፓራህ ላይ በ ውነት በጣም ተቈጥቶ ነበር። ያደረጉትን ነገር በተመለከተ ሊነግራቸው ወደ ቤተ መንግሥቱ ጠራቸው። ነርሱም ይገድለናል ብለው ፈርተው ነበር።

‘«ት ዛዛቴን የተላለፋችሁት ስለ ምንድን ነው?» ሲል ጠየቃቸው።

‘«መልካም ጥያቄ ነው። የዕብራውያን ሴቶች ኛ ነርሱን ለመርዳት ዚያ ከመድረሳችን በፊት፤ ልጆቻቸውን ወልደው ይጠብቁናል። ደግሞም ኛን ብዙ ጊዜ አይጠሩንም። ንደዚህ ባሉ ጊዜያት ርስ በርስ ይረዳዳሉ።»’

(በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ነዚህን ሁለት ሴት አዋላጆችን ግዚአብሔር ንደ ባረካቸው ናነበባለን። ግዚአብሔርም ለ ነዚህ ሁለት ሴቶች ቤትና የሚንከባከቡዋቸውን የገዛ ራሳቸውን ቤተሰቦች ሰጣቸው። ፈርዖንም በንግግራቸው ውስጥ የሚፈልገውን ነገር አገኘ)

«በ ርግጥ፤» ስትል ቀጠለች ዮካቤድ፤ «ጨካኝ ንጉሥ ንዳላቸው የሚያደርጉ ሌሎች አዋላጆች ነበሩ። ንዲህ ዓይነቶች ፈሪ ሰዎች ሁልጊዜም ይኖራሉ።

«አሁንም ከበሬቱ የባለ ሆነ፡፡ በአሁኑ ዘመን ንጉሡ ሕፃናት ወንዶችን ንዲፈልጉና ወደ ወንዝ ንዲጥሉዋቸው ሰላዮችን ይልካል፡፡»

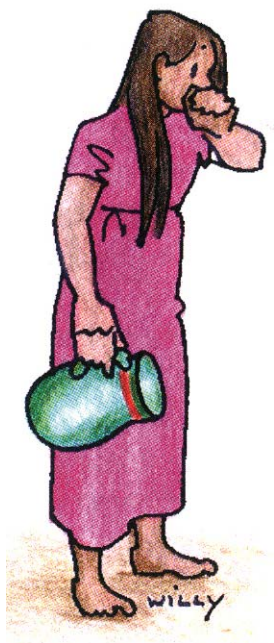
« ማዬ፣ ከዚህ በኋላ በቤ ችን ውስጥ ሌላ ሕፃን ልጅ ከቶ አይኖረንም ብዬ ተስፋ አደርጋለሁ፡፡»

ናቷ የማርያምን ዓይኖች በጥልቀት ትኩር ብላ የተመለከተች፣ «ማርያም፣ በቅርቡ ሌላ ሕፃን ልጅ ይኖረናል፡፡»

ማርያም « ንዴ፣ ማዬ!» ብላ በ ንባ ተጥለቀለቀች፡፡

«ማርያም፣ አ ልቅሺ፡፡ አባትሽ የመጣ ነው፡፡ ንደዚህ ተስፋ ቈርጠሽ አይቶሽ ይቅርና ብዙ ሌሎች የሚያስጨንቁት ነገሮች አሉት፡፡ ይልቅ ግዚአብሔር ንዲረዳን ጠይቁ፡፡ ደግሞም ይህን ለማንም ንዳትነግራ፡፡»

«ሴት ልጅ ትሆናለች ብዬ ተስፋ አደርጋለሁ!» አለቻት፡፡

2

«ሀብቱን» መደበቅ

ስኪ አንድ ሕፃን ልጅን መደበቅ ስትሞክሩ አስቡት! አዎን፤ ጅግ አስደንጋጭ ነገር ተከሰተ፡- የዮካቤድ ሕፃን ወንድ ልጅ ነበር። ማርያም ሌላ ወንድም አገኘች። ትንሹ ወንድ ልጅ በሕይወት ሊኖር የሚችልበት ብቸኛው መንገድ ርሱ በዚያ መኖሩን ማንም ንዳያውቅ ማድረግ ነበር። አንድም ሰው ንዚን ማወቅ የለበትም።

ማርያም አሥራ አንድ ዓመትዋ ነበር። አዲስ ሕፃን ወንድም ንዳላት ለማንም አትነግርም። ይህም ሆኖ፤ አንተ ካየሃቸው ልጆች ሁሉ ይልቅ ርሱ ጅግ ውብ የተወደደ ልጅ ነው።

የሕፃኑ አባት፤ አምራም፤ ከፈርዖን ባሪያዎች አንዱ ነው። ስለ አዲሱ ሕፃን በሥራ ስፍራው አንዲትም ቃል አይተነፍስም። ደግሞም የካቤድ፤ የሕፃኑ ናት፤ ርስዋ ወንድ ልጅ ንዳላት ማንም ከሚያውቅ ሞትዋን ትመርጣለች።

የሕፃኑ ልጅ ወንድም፤ አሮንም ቢሆን፤ ሊያየው አይገባም። አሮን ሦስት ዓመቱ ነው፤ ደግሞም ርሱ ይቀበጣጥራል። ርሱ ከዕድሜው በላይ በጣም ተናጋሪ ነው።

አምራም ሕፃኑን በትንሿ ሁለት ክፍል ቤ ቸው፤ በጣሪያውና በኩርኒሱ መካከል ባበጀው «የሁለት» መደበቂያ ውስጥ ደበቀው። በዚያ ቤት ውስጥ ቆጥ ይኖራል ብለህ በጭራሽ አ ስብም። በጣሪያው በኩል የሚያስገባ በር ይኖራል ብለህም አትገምትም።

አ፣ ለ ነዚህ በግብፅ ላሉ ዕብራውያን ባሪያ ቤተሰቦች ሕይወት በጣም አስቸጋሪ ነው። የካቤድ ባልዋ፣ አምራም፣ ለሥራ ጉዳይ ከቤት ውጭ በሚሆንበት ጊዜ ትጨነቃለች። ግብፃውያን አሠሪዎች የገረፉት ጀርባው የደማ ትልቅ ሰንበር በክንዶቹ ላይ ተጋድሞ ከአንዴ በላይ ወደ ቤት መጥቷል። ነዚያ አሠሪዎች በመጋረፍ የሚደሰቱ ናቸው። መግረፊያቸውን በሥራ ላይ ካላዋሉ በቀር፣ ሥራቸውን ያልሠሩ ይመስላቸዋል።

አሁን፣ በ ርግጥም፣ የካቤድ የሕፃኑ ጭንቀትም ተ ጨምሮባል ።

በየትኛውም ቅጽበት፤ የፈርዖን መኰንኖች ቤትዋን ወርረው፡-
« ዚህ ቤት ወንድ ሕፃን ልጅ አለ?» ብለው ሊጠይቁ ይችላሉ፡፡
ናም ምስኪኑ ትንሹ ሕፃን ከ ናቱ ተነጥቆ ሊወሰድ ና ወደ
ወንዝ ሊጣል ይችላል፡፡

በባሪያዎቹ በ ስራኤላውያን መካከል ባለው ክፍተኛ የወሊድ
መጠን ፈርዖን ስጋት ገብቶ ል፤ በዕብራውያን መካከል ያለው
የሕዝብ ብዛት ጅግ ብዙ ነበርና፡፡ ደግሞም የ ርሱ ሁለት መመሪያዎች፡-
« ነርሱን ስከ ሞት ድረስ ማሠራት!» ና «ወንድ ልጆቻቸውን መግደል!» የሚሉ ነበሩ፡፡

ማርያም በአንዱ ምሽት የካቤድ ለማርያም በቅርቡ የሚወለድ
ልጅ አለ ብላ በነገረችት ጊዜ፤ «አ፤ ማዬ፤ የሚወለደው ልጅ
ወንድ ንደማይሆን ተስፋ አደርጋለሁ፤» አለች፡፡ ወንድም ማግኘት
በዚህ አስቸጋሪ ጊዜ ምን ማለት ንደ ሆነ ማርያም ውቃለች፡፡
ብዙዎች ጓደኞቻቸው ወንድሞቻቸው በፈርዖን መኰንኖች ተነጥቀው
ወደ ዐባይ ወንዝ ንደ ተጣሉባቸው ውቃለች፡፡

«የዕብራውያን ወንዶች ልጆች ትላልቅ ዕብራውያን ሰዎች
ይሆናሉ፤» አለ ፈርዖን፤ «ደግሞም ኔን የሚዋጉ ወ ደሮች
ይሆናሉ፡፡ ስለዚህ፤ ሁሉንም ግደሉዋቸው!»

አንድ ምሽት የካቤድ በቅርቡ የሚወለድ ልጅ አለ ብላ ለማርያም
ከነገረችት በኋላ ወዲያው፤ ማርያም በውስጠኛው ክፍል
በምንጣፍዋ ላይ ከወንድሟ ከአሮን ጉን ተኝ ሳለ ከ ንቅልፍዋ
ባነነች፡፡ ዓይኖቻቸውን በከፊል ከፍ ነበር፡፡ ደብዛዛ ብርሃን የውስጠኛውን
ክፍል ከሚለየው ከበሩ መግቢያ ከመጋረጃው ውስጥ ይበራ
ነበር፡፡

« ርሷም፤ አሃ፤ ልክ ነው፤» አለች፤ «መብራቱ አሁንም የበራ
ነው፡፡ ማዬ ና አባዬ ሲነጋገሩ አምሸተዋል፡፡» ማርያም ስንት
ሰዓት ንደ ነበረ አላወቀችም፡፡ ወዲያውም ንቅልፍ ወሰዳት፡፡

ያለመች ነበር ወይ? የሕፃን ልቅሶ ና ዝግ ያለ ድምፅ፤ «ወንድ ልጅ ነው!» ሲል ሰማች። ከዚያም ደግሞ ናቷ፤ «አ፤ አይሆንም! አ፤ ጌ ሆይ፤ ሁላችንንም ርዳን!» ስትል ሰማቻት።

ነገር ግን፤ ማርያም ያለመች ስለ መሆንዋ ና አለመሆንዋ ርግጠኛ አልነበረችም። ወዲያውም በፍጥነት ንቅልፍ ወሰዳት።

እርን «ሚሚ፤ ሚሚ፤ ተነሽ!» ሲል ተጣራ። «ሚሚ ነግቷል። ተነሽ!» በ ርግጥም፤ ይህ የመነሻ ሰዓት ነበር።

«ማርያም!» ስትል ናትዋ ከውጭኛው ክፍል ተጣራች፤ «ለዛሬ ቊርስ ብ ዘጋጂ በጣም ደስ ይለኛል። ኔ ትንሽ ደክሞኛል። ሌ ሊት ብዙም ንቅልፍ አልወሰደኝም።»

ማርያም ወደ ውስጥ ዘልቃ ገባች። ናትዋ በወለሉ ላይ ተቀምጣ ነበር። « ማይ፤ የሚገርም ሕልም አለምሁ። በዕኩለ ሌሊት የሕፃን ጨኸት ሰማሁ፤ ደግሞም አንድ ሰው፤ ‘ወንድ ልጅ ነው!’ አለ። ደግሞም አንቺ ‘አ፤ አይሆንም! አ፤ ጌ ሆይ፤ ሁላችንንም ርዳን!’ አልሽ።»

«ሽ! ሽ! ማርያም ከቶውንም ሕልም አላለምሺም፤» አለቻት ናቷ። «ነገሩ ሐቅ ነው። አዋላጅ ፑሀ ዚህ ነበረች።»

«የት አለ?»

የካቢድ ከኮርኒሱ ትንሽ ከፍ ብሎ ወዳለው ወደ ቆጡ አመክተቻ ት፤ ርሱም አምራም ሀብ ቸውን ደብቆ ለማስቀመጥ የገነባው

ምሥጢራዊ ስፍራ ነበር።

«ማርያም፣ አሮን ማወቅ አይኖርበትም!» አለች የካቤድ። «ሕፃኑን ከቆጡ ውስጥ ልመግበው በማወጣበት ጊዜ፣ አሮንን ወደ ውጭ ማውጣት ይኖርብኛል። ንዴት አድርጌ ነው ሁሉንም ነገር ማከናወን የምችለው፣ ኔ አላውቅበትም። በምሽት ማንም ጐረቤት ልቅሶውን ንዳልሰማ ተስፋ አደርጋለሁ። ነገር ግን፣ ግዚአብሔር ይረዳናል።

ማርያም፣ «ዳቦውንና ርጎውን ወደ ውጭ አውጪ። አባትሽ ቀድሞውኑ ወደ ሥራ ሄዶአል፣ በ ርግጥም ፀሐይ ከመውጣትዋ በፊት ነበር የሄደው። ዛሬ ማ ‘ሀብቱን’ ትጠብቁዋለሽ። ስለ ‘ሕፃኑ’ ማሳወቅ የለብንም። አሮን ይቀበጣጥራል። ማንንም ማመን አልችልም። የትኞቹንም ጐረቤቶቹን ላምን አልችልም።

«አንዳንዶች ትናንሽ ወንድ ልጆቻቸውን በማጣ ቸው ተሠቃይተዋል። የ ኔን -- የ ኛን -- ልጅ ደብቄ ማኖር ከቻልሁኝ፣ በቅንዓት ንደሚነሡ ገም ለሁ፣ ደግሞም ስለዚህ ጉዳይ ሄደው የሚያቃጥሩ ይኖራሉ።

«ከቆጡ ውስጥ ሲጠጥ የሚል ድምፅ በምትሰሚበት ጊዜ፣ አሮንን ወደ ውጭ አውጪው፣ ከዚያም ከግማሽ ሰዓት በኋላ ተመልሳችሁ ኑ።»

የመጀመሪያው ቀን ብዙም ላይ ወቃቸው አለፈ። አዲሱ ሕፃን ቀኑን ሁሉ በቆጡ ላይ ተኝቶ ዋለ። ማርያም ሁሉንም ነገር በማድረግ ትረዳት ነበር፣ ደግሞም ናቷ፣ «አሁን ለ‘ሀብቱ’ ንክብካቤ ሊደረግለት ይገባል፣» በምትልበት ጊዜ፣ ማርያም አሮንን ወደ ሽርሽር ትወስደው ነበር። ከየካቤድ ቤት የሚወጣ የሕፃን ድምፅ መሰማት የለበትም።

በዚያ ምሽት ማርያም ከ ራት በኋላ ለአሮን ሪኮችን በዝማሬ መልክ አቀረበችለት፤ ጥሩ ንቅልፍ በወሰደው ጊዜ፣ የካቤድ በበርጨማ ላይ ቆመች፤ በኰርኒሱ ላይ ያለውንም የምሥጢር በር ከፈተች፣ ከዚያም ሕፃኑን ወደ ች አወረደችው። ትንሹ ሰውነቱ በመጠቅለያ ጨርቅ ተጠቅልሎ ነበር- ረጅም የሆነ፣ መስመር ያለው ጨርቅ በዙሪያው ተጠምጥሞበት ነበር። የካቤድ ሕፃኑን ለማርያም

አቀበለቻት፡፡

ማርያም ትንሹን ፊቱን ተመለከተች፤ ረጋ ባለም ሁኔ
ሳመችው፡፡ «አ፣ ማዬ፤» አለች፤ «በጣም ቆንጆ ነው - ካየሁት
ሁሉ ጅግ የተዋበ ትንሹ የተወደደ ልጅ፡፡ አ፣ ግዚአብሔር ሆይ፤
ባክህ፤ ንድንጠብቀው ርዳኝ! ባክህን ንዲተርፍልንና
በሕይወት ንዲኖር ፍቀድ! ግዚአብሔር ሆይ፤ ኔ ለመርዳት
ዓቅሜ የሚፈቅደውን ሁሉ አደርጋለሁ፤» አለች፡፡

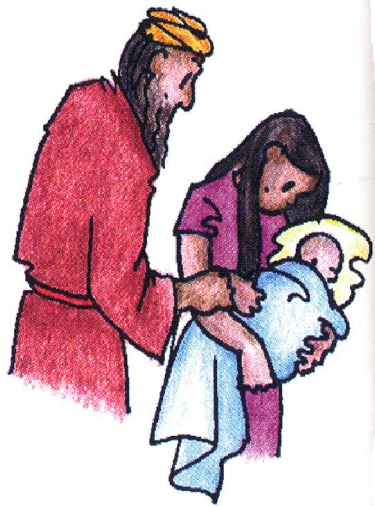
« ርሱን ተንከባክቦ በሕይወት ለማቆየት ንዲያስችለን ኔም
ንደዚሁ ግዚአብሔርን ጠይቃለሁ፤» አለች የካቤድ፡፡ «ጒዳዩ
የተገኘብን ከሆነ በ ኛ ላይ የሚመጣው የንጉሠ ቅጣት ከባድ
ይሆናል፡፡ ነገር ግን፤ ጸልያለሁ - አ፣ ማርያም፤ ማን ነው? ወደ
ውጭ ሂጂና ዩው ስቲ!»

አምራም ወደ ቤቱ የመጣ ነበር፡፡

አምራም ደክሞት ጐብጦ ነበር፡፡ «በሚያሳዝን መልኩ
ያቃሰተ፤ «ማርያም፤ ስለ ‘ሀብቱ’
ምን ስቢያለሽ?» አለ፡፡

«አባዬ፤ ርሱ በጣም ደስ
የሚል ነው፤ ጅግ በጣም ደስ
ይላል! ግዚአብሔር
ንድንጠብቀው ይረዳናል ብዬ ተ
ስፋ አደርጋለሁ፡፡»

«ምናልባት ለትንሽ ጊዜ፤» አለ
አምራም፡፡ ነገር ግን፤ ሰዎች
ያውቃሉ፡፡ ምንም ንኳ አየር
ንደሚያገኝ ርግጠኛ ብሆንም፤
በቆጡ ውስጥ ለብዙ ጊዜ
መቆየት አይችልም፡፡» በዚህ ወቅት
የአምራም ስሜት ቀዝቀዝ ያለ
ነበር፡፡

«ማርያምዬ፤ ለአባትሽ ራቱን አቅርቢለት ንጂ፡፡
የሚጠበቅብሽ ከማሰርው ውስጥ ወጡን መጭለፍ ብቻ ነው፡፡

ኔም ‘ሀብቱን’ ተንከባክቤ ወደ መደበቂያ ስፍራው መልሰዋለሁ።»

አሁን የልጁን ልብሶች አጥቦ ማስጣት አስቸጋሪ ነው። ሰዎች ያዩ ል። ማርያም ግን ያንን በጥንቃቄ ንደም ከናውን ተናገረች። በ ያንዳንዱ ቀን በተለያዩ የወንዙ ጫፎች ከአሮን ጋር የምትጫወት መስላ «የሀብቱን» ልብሶች ማጣብ ቻለች። ደግሞም በተለያዩ ቦ ዎች ላይ ትጫወ ለች። ከዚያም «የሀብቱ» የሆነ በቤት ሊ ጠብ የሚተው ምንም ልብስ አይኖርም።

በዚህ መልኩ የመጀመሪያው ወር አለፈ። ምሥጢሩን በመጠበቅ ረገድ ተሳካላቸው። ምሥጢሩን በተመለከተ ማንንም ማመን አልቻሉም። አሮን ንኳ ሕፃኑን አይቶት አያውቅም።

ማርያም ና ናቷ ምሥጢሩን ለመጠበቅ ሲባል በጣም ተ ቀራርበው ነበር። የካቤድ ልጁን በም ጠባብት ጊዜ፤ ምናልባት ጐ ረቤት ያያል ብላ ስለ ፈራች ዓይኖችዋን ወደ ቤት አድርጋ፤ ማርያም ከቤት ውጭ ከአሮን ጋር የተጫወተች ትጠብቅ ነበር። የካቤድ ብዙም ወደ ውጭ አትወጣም፤ ልጁ ንደሚወለድ

ከሚጠበቅባቸው ጊዜያት አንሥቶ ሰ ዎች ሊጐቡኝባቸው ንዲመጡ አያደፋፍሩም ነበር። ነገር ግን፤ አንድ ሰው ዘው ብሎ ቢገባ ««ሀብቱ» ያለበትን አያውቅም። ማርያም ጐበዝ ልጅ ነበረች። ናትዋ «ሀብቱን» መልሳ ወደ ስፍራው ስክ ስገባው ድረስ ጐረቤቶች ወደ ቤት ንዳይገቡ ማድረጊያ ብዙ ዘዴዎችን ትጠቀማለች።

ምንም ንኳ ከቤት ወጥቶ የማያውቅ ቢሆንም፤ ሕፃኑ ሦስት ወር ሊሞላው ገደማ ያደገና የጠነከ ረ መጣ። አንድ ጐረቤ ቸው በሰብስብ አስባቡ የመጣች ትጐበኛቸው

ጀመር። «አሮንን ያሳላቀች ዚህ ምን አለ፤» ትላለች። ድንገት ዘው ብላ «አ የካቤድ፤ ነይ ስቲ ቁጭ በይ፤ አንድ ነገር ልንገርሽ፤» ትላለች። የካቤድ በጣም ተረበሽች፤ ጐረቤቷቱ ስለ «ሀብቱ» ያገኘችው ምንም ፍንጭ አልነበረም።

በአንድ ምሽት ግን አምራም ከሥራው ሲመጣ ጅግ ተስፋ ቈርጦ ነበር። «ምሥጢራችን ወጥቶአል ኮ፤» አለ። በሥራ በ ችን ያለ አንድ ሰው፤ ‘አምራም፤ ነገሩን ብ ወጣው ጥሩ ነው? ለምን ያህል ጊዜ ልትደብቀው ትችላህ? በቤትህ ውስጥ ደብቀህ ስላስቀመጥኸው ወንድ ልጅ የማናውቅ ይመስልሃል?’ አለች።

«ስለዚህ የካቤድ፤ በቶሎ አንድ ነገር ማድረግ ይኖርብናል፤» አለ አምራም። «የንጉሡ መኮንኖች መጥተው ያገኙትና ይገድሉብናል፤ ቅጣ ችንም ምን ንደሚሆን አላውቅም።»

ያዳመጠች የነበረችው ማርያም ንባ በ ንባ ሆነች። «ፈርዖን አረመኔ፤ ጨካኝ ሰው ነው! ክፉ ነው! ክፉ! የተወደደውን ትናንሾቹን ልጆቻችንን ሊገድል። ግዚአብሔር ይቀጣዋል።»

በሕይወትህ ንደዚህ ልባቸው የተሰበረባቸውን ቤተሰቦች ከቶ አይተህ አ ውቅም። የየካቤድ ፊት ንደ አመድ ገረጣ። «አህ፤ ጌ ሆይ፤» «ከዚህ ቀደመ ሁሉ በላይ ዛሬ ማ የአንተን ርዳ ንፈልጋለን። ባክህን ርዳን፤ ስትል ጮኸች።»

የተወደደው ሕፃን በተኛበት ሣቅ ሣቅ ይላል። ትንሹ አሮን በውስጠኛው ክፍል በሰላም ተኝቶ ነበር።

የካቤድ ሕፃኑን አጠባችው፣ በሌሊት ለምሽቱ በልብሱ ጠቀለለችው፣ ከዚያም ቆጡ ላይ በተዘጋጀለት ስፍራ አስቀመጠችውና ግዚአብሔር ንዲረዳቸውና ንዲመራቸው ጸለዩ።

«የምናጠፋው ጊዜ የለንም፤» አለ አምራም። ሁሉም በጎዘን ወደ መኝ ቸው የሄዱ ማሰብ ጀመሩ።

ማርያም በወለሉ ላይ በተነጠፈው በመኝ ዋ ላይ ጋደም ብላ ጆ ን የጨበጠች፣ «ሕጉን መለወጥ የሚችል አንድ ሰው ቢኖር! ትንሹ ወንድሜ መሞት የለበትም!» አለች።

በመጨረሻ ንቅልፍ ወሰዳት። የም ልማቸው ሕልሞች ሁሉ መጥፎቻች ሕልሞች ነበሩ፣ ደግሞም በሕልምዋ ሕጉ ተለውጦ ሕፃን ልጃቸውን መንከባከብና ማሳደግ ንደሚችሉ አየች። ነገር ግን፣ በነቃች ጊዜ፣ ነገሩ ንደዚያ አልነበረም።

የካቤድ በማለዳ ተነሥ ነበር። «ማርያም! ተነሽ» «አንድ አሳብ መጥቶልኛል!» የምንሠራውን በፍጥነት መሥራት ይኖርብናል።

3

በወንዝ ከመወሰድ መዳን

ዮካቤድ ልጁን፤ «ማርያም፤ በተቻለን ፍጥነት ሕፃኑን ከዚህ ቤት ማውጣት ይኖርብናል! የፈርዖን ወ ደሮች ሕፃናትን ለመግደል አሰላ ሲያደርጉ በቤቶችን ውስጥ ሊያገኙት አይገባም፤» አለቻት።

«ነገር ግን፤ አንድ አሳብ መጥቶልኛል። ለ ርሱ አንድ ነገር ናደርግለሁለን። ይህን ለማድረግ ሙሉ ቀንና ሌሊት ሊወስድ ይችላል፤ ቢሆንም ግን፤ ፈጥነት መሥራት አለብን። ልክ ትንሽ

ጀልባ የምትመስል ዘንቢል አበጅለሁ።

«ማርያም፤ ተጨማሪ ቁጤማ ያስፈልጉናል፤» አለች ዮካቤድ። «በወንዙ ዳር ያደጉ ያሉ ብዙ ቁጤማዎች አሉ።»

«አባትሽ ወደ ሥራ ከመሄዱ በፊት ይቁርጥልኛል ከመንጋቱ በፊት ማልዶ ሄደአል። አ፤ በዚህ ምክንያት ሥራ ቦ ው ላይ አርፍዶ ንደማይገባ ተስፋ አደርጋለሁ። በ ነዚያ ክፉ አሠሪዎች መገረፉን ማሰብ አልችልም። አ፤ በግፍ ነው ኛን ባሪያዎችን የሚያስተዳድሩን። ጨካኞች! ጨካኞች ናቸው!

«አዎን አባትሽ ዛሬ ማለዳ ገና ሳይነጋ ነው የሄደው፤ ደግሞም ረጃጅም፤ ጠንካራና መ ጠፍ የሚችሉ ሰንበሌጦችን ቁረጠልኝ።

ሰንበሌጦቹ ድር ይሆናሉ፤ ቁጤማዎቹ ደግሞ ማግ ይሆናሉ። ከዚያም፣ ልክ ንደ አነስተኛ ጀልባ የምትሆን፣ አንድ ትልቅ ቅርጫት ንሠራለን፣ ጀልባዎም ክዳን ይኖራል።

«ሠርተን በምንጨርስበት ጊዜ፣ ው ንዳያስገባ ውጪውን በቅጥራን ንለቀልቀዋለን። አባትሽ ከሠራው ሥራ ትንሽ ቅጥራን ተርፎ ል። ቅርጫቱን በበግ ሱፍ ንጉዘጉዘዋለን። ማርያም፣ አንቺ ኮ አንድ ቁልል ሱፍ ሰብስበሻል። ንዴት ያለ መልካም ነገር ነው! ልክ የሥዕል ያህል ውብ ንዲመስል አድርገን፣ ሕፃኑን በቅርጫቱ ውስጥ ናስቀምጠዋለን። ከዚያም በው ላይ ከመንሳፈፍ ና ከመወሰድ ንዲድን ቁጤማዎች ባሉበት በወንዙ ዳር ናስቀምጠዋለን።

«ከዚያም-ልዕልቲቱ ከጓደኞችዋ ጋር በየቀኑ ልት ጠብ የምትመጣበት ስፍ-ስፍራ ላይ ናደርገዋለን!» ማርያም አቋረጠቻ ት። « ናም ርሱን የዋለች፣ ና - ና - ና»

«ማርያም፣ ንደዚህ ፈጠን ፈጠን አትበይ! የሚሆነውን ነገር አናውቅም። የማውቀው ነገር ቢኖር ንዳደርገው ግዚአብሔር ወደ ልቤ ያመጣውን ብቻ ነው። ቅርጫቱን ማበጀቱን ጀምረዋለሁ፤ አንቺና አሮን ወደ ወንዙ ወርዳችሁ ተጨማሪ ቁጤማዎች ል መጡልኝ ትችላላችሁ? ቁጤማዎቹን ለመቀረጥም የሚያገለግል ባልጨት አለ፤» አለች።

የካቤድ ፈጥና ሠራች። «ነገ ጠዋት ሁሉም ነገር አልቆ ዝግጁ ይሆናል፤» አለች። ንዳላቸውም አዘጋጅ ጨረሰች።

የካቤድ በማለዳ፣ የተወደደውን ሕፃን ልጇን አጠባቸው። « ያጠባቸውም፣ ይህ ለመጨረሻ ጊዜ ነው!» አለች። ልብሱንም አለበሰችው። ርሱ ደስ የሚል ልጅ ነበር። ሳመችውና ምቹ በሆነው፣ ሱፍ በተጉዘጉዘበት በቅርጫት ጀልባው ውስጥ አጋደመችው። ግጣሙን በዘጋችው ጊዜ፣ ለ ላቁ አምላክዋ አስረከበችው።

«ማርያም! ማርያም!» ስትል ተጣራች። ቅርጫቱን ተሸክሞ ለመውሰድ ትረጂኛለች?»

«አ፣ ማዬ፣ አልችልም- አልችልም ባክሽን ልየው?»

«አንድ ጊዜ ገልጠሽ ዩውና ሳሚው። አሮን ንዲያየው አ ድርጊ፣ ማርያም! ትንሹን ልጅ ተስፋ ማስቈረጥ ዋጋ የለውም። ዛሬ ሕፃኑ ይሄዳል። ናም- ናም ከዚህ በኋላ ልናየው አንችልም። ያሉ ግዚአብሔር ይጠብቀው!»

በመጨረሻም ግጣሙ፣ ልክ ንደ ሬሳ ሣጥን፣ ተዘጋ። ተጉንጉኖ የተሠራው ክዳን ለሕፃኑ አየርን ያስገባለ ል። የሕፃኑ ናት ና ት ልዕልቲቱ ገላዋን ወደምት ጠብበት ገንዳ አንድ ማይል ተኩል (2.4 ኪ.ሜ) የሚሆን ርቀት ቅርጫቱን ተሸክመው ተጓዙ።

የቅርጫት ጀልባውን ው ው ተሸክሞ ንዳይወስደው በቁጤማ ዎች ውስጥ በጥንቃቄ አስቀመጡት።

ዮካቤድ ሽፋኑን ንደገና ለመክፈት ፈራች። በ ርምጃቸው ያደረጉት ንቅስቃሴ ሕፃኑ ጥሩ ንቅል ንዲተኛ አድርጎ ል። አሁን የሚንቀሳቀሰው ው ም ሕፃኑ ርቦት ስኪነሣ ድረስ ንዲተኛ ያደርገዋል።

«አሮን፣ አሮን፣ ውዱ ልጄ፣ አሁን ወደ ቤ ችን ልንሄድ ነው፤» አለች ናቱ።

«በትንሿ ጀልባ ውስጥ ገባለሁ፤» አለ አሮን።

«አይሆንም፣ አይሆንም፣ አሮን፣ አሁን ወደ ቤት ንሄዳለን። ና።»

ማርያም፣ « ኔ ዚሁ ቆያለሁ፤» አለች ። «ምስኪን ወንድሜን ማን ንደሚያገኘው ማየት ይኖርብኛል።»

ዮካቤድ በልቧ የጸለዮች ወደ ቤት ሄደች፣ ነገር ግን ንደ

ጐርፍ የሚወርደው ንባዋ ዓይኖችዋን ይጋርድባት ነበር።

ማርያም፣ ዓይኖችዋን በቅርጫቱ ላይ አድርጋ በረጃጅሞቹ ቁጤ ማዎች መካከል ተደበቀች።

ወዲያውም የፈርዖን ሴት ልጅ የሆነች ልዕልት፣ ከጓደኞችዋ ጋር በወንዙ አጠገብ ባለው መንገድ መጣች።

«አ አምላኬ፣ ልክ በጊዜው ደረስን!» አለች ማርያም ለ ራሷ። ከተደበቀችበት ስፍራ ይነጋገሩት የነበረውን ነገር ሁሉ ትሰማ ነበር።

«አ፣ ተመልከቱ!» አለች ልዕልቷ። «ግጣም የተበጀለት ትንሽ ድንክዬ ጀልባ ዚያ አለ። ስኪ ዚህ አምጡት፣ ናንተ

ሁሉ ችሁ ሂዱ ና አምጡት።»

ወዲያውም ሁለት ልጃገረዶች ወደዚያ ሄዱ ና ቅርጫቱን ከው ውስጥ ብድግ በማድረግ ተሸክመው ልዕልቷ ወዳለችበት አመጡት።

«ክዳኑን ክፈቱት!» አለች። ካየችው ሁሉ ጅግ የሚወደደውን ሕፃን ተኝቶ አገኙት። ርሱም ፈርቶ ነበር፤ ምስኪን ትንሽዬ ፍጡር። ትንሿ አፍንጫውን አጨማደደ ከዚያም የ ችኛው ከንፈሩ ተንቀጠቀጠ፤ ማልቀስም ጀመረ።

ልዕልቷ፤ «አ፤ የ ኔ ምስኪን በግ!» አለች አ ልቅስ! በርከክ ብላ አነሣችው። ይህ በወንዝ ውስጥ ከሚጣሉት ዕ ብራውያን ሕፃናት አንዱ መሆን አለበት። የ ራሴ ልጅ አድርጌ አ ሳ ድ ገ ዋ ለ ሁ - ! » አ ለ ች የ ሳ መ ች ው ፣ « ው ይ ፣ ርቦ ል። ማን ያጠባልኛል? ደግሞስ ማን በሞግዚትነት ያሳድግልኛል? የም ጠባ ሴት ስፈልገዋለች።»

ልክ ንደ ተተኩስ ጥይት፤ ማርያም በድንገት ከተደበቀችበት ወጥ በልዕልቷ ፊት ለፊት ቆመች። «ልዕልት ሆይ፤ ለሕፃንሽ - ከዕብራውያን ሴቶች መካከል የም ጠባ ሴት ንዳመጣልሽ ትፈልጊያለሽ?» አለቻት።

«አዎን፤ አሁኑኑ ሂጂና አንዲት የም ጠባ ሴት ፈልጊልኝ፤» አለቻት።

ማርያም ከሁሉ የሚበልጥ ነገር ለማከናወን ወደ ቤትዋ ስትሮጥ ግሮ በአየር ላይ የሚንሳፈሩ ይመስል ነበር። ማርያም ቤትዋ ስትደርስ ናቷ የካቤድ ራሷን በ ጆችዋ ይዛ ንባዎችዋ በጉንጮችዋ ላይ የወረዱ ተቀምጣ ነበር።

ማርያም፤ « ማዬ! ማዬ! » ብላ ተጣራችና፤ «ነይ ንሂድ!

ልዕልቷ ሕፃኑን አግኝቶ ዋለች ደግሞም የምትንከባከበውንና የም መባው ሴት አንቺን! ትፈልጋለች - »

«ማርያም፣ አብደሻል ንዴ? የምትይው አልገባኝም!»

« ማዬ፣ ባክሽን ነይ! ሊባክን የሚገባ ጊዜ አይኖርም! ልዕልቷ ሕፃኑን አግኝቶ ዋለች፣ ደግሞም በጣም ቁንጾ ልጅ ስለሆነ አሳድገዋለሁ። ግን ማን ያጠባዋል? ስትል ሰሞቼ ከዚያም ከነበርሁበት ስፍራ ወጥቼ፣ ‘የም መባ ሴት ትፈልጊያለሽ ወይ?’ አልጎት። ርሷም ‘አዎን’ አለች። ኔም ‘ከሚያጠቡ ከዕብራውያን ሴቶች መካከል አንዷን ልጥራ?’ አልጎት። ርስዋም ‘አዎን፣ ሂጂና ፈጥነሽ አምጪልኝ’ አለችኝ። ስለዚህም አንቺን ልጠራ አሁኑኑ መጣሁ። ማዬ፣ ነይ! ፍጠኚ፣ ፍጠኚ!»

የካቤድ ከማርያም ጋር በፍጥነት ሄደች። አርን፣ ጆቻቸውን ይዞ፣ በመካከላቸው ሆኖ ይሮጣል።

ልዕልት ሆይ፣ ጠርቼ ያመጣሁልሽ የም መባ ሴት ይህችትና፣» አለች ማርያም

ልዕልቷቱ ሁለቱንም አመስግና፣ አንቺንም አለቻት የካቤድን፣ « ባክሽ ይህን ሕፃን ወስደሽ አጥቢልኝ። ከው አውጥቼዋለሁና፣ ሙሴ ብዬ ጠርቼዋለሁ። ከተወሰነ ጊዜ በኋላ፣ ወደ ቤተ

መንግሥት መጥቶ ከ ኔ ጋር ይኖራል። ስከዚያው ድረስ ግን፣ ተንከባክበሽ አሳድጊልኝ። ንዴት ባለ ሁኔ ውስጥ ንዳለ ማወቅ ፈልጋለሁ። ንዳየው መቼ ወደ ኔ ንደም መጨው የሚነግርሽ መል ክተኛ ወዳንቺ ልካለሁ። ደግሞም ከ ኔ ጋር ለመኖር በመጨረሻ ወደ ቤተ መንግሥት መቼ መምጣት ንዳለበት ንድ ውቂ አደርጋለሁ። ነገር ግን፣ አሁን ተንከባክበሽ በደንብ አሳድጊልኝ ና ደመወዝሽን ከፍልሻለሁ።» (ይህ የመጀመሪያው የመንግሥት ልጅ ስጦ ነው!)

ልዕልቲቷ ይህች ሴት የሕፃኑ ናት መሆንዋን አ ውቅ ይሆን? ኔ ገረማለሁ።

በዚያ ምሽት አምራም ወደ ቤቱ ሲመጣ የሆነውን ሁሉ ሰማና በደስ ተሞላ። ምን ዓይነት የደስ ጊዜ ንደ ሆነላቸው አስቦ! የደስ ንባዎችና ፈገግ ዎች፣ ድብልቅ ስሜት። ጸሎ ቸውን ላደመጠው ለ ግዚአብሔር በነበራቸው ምስጋና ንባቸውን አፈሰሱ።

አሮን በአዲሱ ትንሹ ወንድሙ ተደሰተ። ደግሞም ሕፃኑ ዛሬ ማ ከ ርሱና ከማርያም አጠገብ ሊተኛ ነው፣ ከዚህ በኋላ በቆጡ ላይ አይተኛም።

አሁን ሕፃኑን ማን አየው የሚለው ነገር የሚያሳስብ አይደለም። ርሱ የልዕልቷ ልጅ ሆኖአል። የንጉሡ መኰንኖች አሁን ምንም ነገር ማለት አይችሉም። ደግሞም፣ ርሱ የ ናቱም፣ የአባቱም፣ የወንድሙም ንዲሁም የ ቱም ሆኖአል!

ከአንድ ወይም ከሁለት ሌሊቶች በኋላ፣ ትናንሾቹ ልጆች በውስጠኛው ክፍል በወለሉ ላይ ተኝተው ሳለ፣ የካቤድ፣ «ማርያም፣ ስትስቂ ሰማሻለሁ። ተኚ፣ ሺ! ያናገርሽ ያለሽው ማንን ነው?» አለቻት።

«ማንንም።»

«አ፣ ማርያም፣ በ ርግጥ ያናገርሽ ነው።»

«ምናልባት ከ ግዚአብሔር ጋር የተነጋገርሁ ይሆናል።»

«ማርያም!»

«መዝሙር ላደርጋቸው ያሰብኳቸውን ጥቂት ስንኞች ለማስማማት የጣርሁ ነው?»

ማዬ መጥቼ ላሰማሽ ችላለሁ? ልክ ንደ ጸሎት ያለ ነገር ነው፤» አለች ማርያም።

«ደ ና፣ አንቺንም ሆነ ኛን ንቅልፍ ንዲወስደን የሚያደርገን ከሆነ፣ ጥሩ ነው። አባትሽ ግን ተኝቷል። ርሱ ንዲነቃ አንፈልግም።»

ስለዚህ ማርያም ከውስጠኛው ክፍል ከመኝ ኛዋ ላይ ተነሥ ስለ መዝሙሩ ለ ናትዋ ልትነግራት መጣች። «ነገ ምሽት ለወንድሞቼ ዘምርላቸዋለሁ፤» «ዜማውን ሳወጣ ይህ የመጀመሪያው ቍጥር ይሆናል አለች።

ጌ አምላካችን ሆይ፣ ንደ ሞተ የቁጥረነው ሕፃን ስላተ ረፍክልን ተመስገን።

ጥበብን ሰጥተህ ለ ና ችግር ሰላም ሆነ በመካከላችን፡፡

የካቢድ በጨለማው ውስጥ የደስ ንባዋ አፈሰሰች፡፡

«ሁለተኛው ቊጥርም አለኝ፤» አለች ማርያም፡፡

«ልዕልቲቱ ስላደረገችው ነገር ናመሰግንሃለን፡፡»

«አ፤ ማርያም አቁሚ! ያ የሚሠራ አይደለም፡፡ ‘ዕቅዱ’ ምን ንደ ነበረ አላት ትሺውም፡፡

«አ፤ ርሱም ኮ አለኝ! ደ ና ንግዲያውስ መልካም ነው-» ማርያም ለአፍ አሰበች፡፡

«መልካም፤ ቀጣዩ ቊጥርም ይኸውና፡-

ዕቅዷ ው የማያስገባ ትንሽ ጀልባ መሥራት፤

ናም በውስጡ ውዱን ሕፃን መክተት ነበር፡፡

ደግሞም በልዕልቲቱ ገንዳ አቅራቢያ ተጓላፍፎ ሲቆይ፤

ኔ ተደብቄ፤ ሊሆን ያለውን ንዳይ፡፡

ልዕልቲቱ ስላደረገችው ነገር ናመሰግንሃለን፡-

በው ው ውስጥ የሕፃኑን ጀልባ ንዳያች፤

‘ተወዳጅ ሕፃን! አ ልቅስ! የ ኔ ልጅ ሁን! ’ አለች፡፡

ኔ የ ላቁ ንጉሥ የፈርዖን ሴት ልጅ ነኝ፡፡’

ጌ ሆይ፤ ልዕልቲ ‘የም ጠባ ሴት ከየት አገኛለሁ?’ ስላለች

ኔም፤ ‘ ናቱ ንድ ጠባው’ ብዬ ስላሰብሁ፤

ዛሬም ናቱ ተከፋይ ናት ከልዕልቲቱ ጅ፤

ስለ ተንከባክበችው የገዛ ራሷን ልጅ፡፡

«አ፣ ማርያም፤» አለች የካቤድ፤ የካቤድ በጨለማው ውስጥ ፈገግ ያለች ነበር።

2 አምላክ ሆይ፤ ወንድማችን ሕያው ስለሆነ ናመስግንሃለን፤

ምንም ንኳ አንድ ቀን ቤ ችንን ለቅቆ ወደ ቤተ መንግሥት የሚሄድ ቢሆንም፤ (ያም ቢሆን ተገቢ ነው ላለሁ።)

ግን ሊጉበኝን ይመጣል፤ ያኔም ንረባረባለን ግዚአብሔር ጸሎትን ንደሚመልስ ናስተምረዋለን።

«ማርያም፤ ማርያም፤» አለች ናትዋ ዝግ ባለ ለስላሳ ድምፅ፤ «በዚህ የምትቀጥይ ከሆነ፤ ይህ አንድ ቀን ገጣሚ ያደርግሻል! ለአሥራ አንድ ዓመት ልጅ ይህ ግሩም ነገር ነው።» የካቤድ ሴት ልጇን ማርያምን ሳመቻት። «አንቺ የተወደድሽ ጉበዝ ልጃገረድ ነሽ፤ ኔም ከራብሻለሁ፤» አለቻት። «አሁን ወደ መኝ ሽ ሂጂ።»

በሚቀጥለው ምሽት ማርያም ትናንሽ ወንድሞችዋን ለማስተኛ ት ያዘጋጀችውን መዝሙር ዘመረችው።

አርን፤ « ሪኩንና ዜማውን ወድጄዋለሁ፤» አለ። ዕድሜው ሦስት ዓመት ነበር። ማርያም በምትዘምርበት ጊዜ ሕፃን ሙሴ የሦስት ወር ልጅ በመሆኑ የ ግሮቹን አውራ ጣቶችን ወጠር ያደርጋቸው ነበር።

የካቢድ መዝሙሩን ዳምጥ ስለ ነበር። ዝቅ ባለ ድምፅ፤ « ግዚአብሔር ይመስገን!» አለች ትንፋሽዋን ዋጥ አድርጋ። በሽርጥዋ ጠርዝ የደስ ንባዋን ጠረገች።

ርሷም ሆነች ማርያም ወደፊት አንድ ቀን፤ ማርያም ዋቂ የሆነ መዝሙር አድርጋውና በሙዚቃ አቀነባብራው፤ ጅግ ብዙ የሆኑ የተሰበሰቡ የ ግዚአብሔር ሕዝቦችን በደስ ንዲዘምሩ የምትመራበት ሁኔ ይፈጠራል ብለው አላሰቡም ነበር። ዛሬ ያ መዝሙር በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ፡- በዘጸአት ምዕራፍ 15 ላይ ተጽፎ፤ አንተ ና ኔ ናነብበዋለን ብለው ማናቸውም አላሰቡም ነበር።

አሁን ልናነብበው ያለው የሙሴ ሪክ ምን ያህል ላቅ ይሆን!

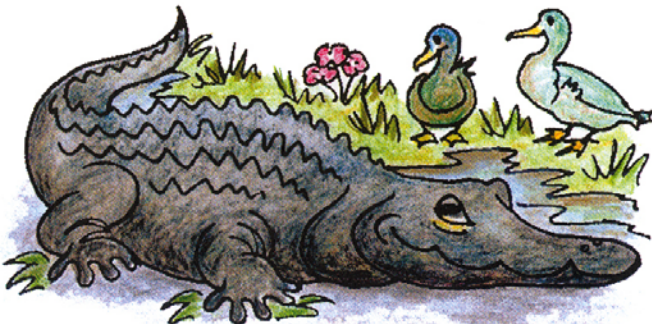
4

ሙሴ በችግር ውስጥ

ፈርዖንም ዳክዬዎችን ተኩሶ መግደል ይወድድ ነበር። ሰፋ ባለ መልኩ ዳክዬዎችን ተኩሶ ለመግደል ዝግጅት አድርጎ ሄደ። ደግሞም ርሱ ዓሣ ማጥመድንም ይወድድ ነበር። የሉል ጨዋ ግን አይጫወትም ነበር!

ፈርዖንን በቲቤስ ና በሜምፊስ ንዲሁም በራምሴ ላላቅ ቤተ መንግሥቶች ነበሩት፤ በመዝናኛ ማዕከላትም ደግሞ ትናንሽ ቤተ መንግሥቶች ነበሩት።

ፈርዖን ከአንዱ ወደ ሌላው ቤተ መንግሥት በሚሄድበት ጊዜ፤ ከፍተኛ ባለ ሥልጣኖቹ አብረውት ይጓዙ ነበር። ልዕልቷም ስለዚህ፤ በአምራምና በዮካቤድ ቤት አጠገብ በሚገኘው ቤተ መንግሥት ውስጥ የማትገኝበት ጊዜ ይኖራል። ርሷ ዳክዬ ከሚያድነው፤ ወይም ዓሣ ከሚያጠምደው ወይም የሆነ ተግባር ከሚፈጽመው ቡድን ጋር አብራ ትሄዳለች።

ንዲህ ባሉት ጊዜያት ሁሉ፤ የካቤ ድና አምራም ንዲሁም ማርያም ና አሮን ሁሉም ሙሴን ከ ነርሱ ጋር ይተ ወት ነበር። አንድ አገልጋይ፤ «ልዕልቷ ቤት ናት ደግሞም ልጅዋን ማየት ትፈልጋለች። ይህንንም ልካለች፤» የሚል መል ክት ይዞ ከቤተ መንግሥት ስኪመጣ ድረስ ትንሹን ልጅ በተጠየቁ ጊዜ የሚያስረክቡት መሆኑን ይረሳሉ። አዎን፤ ለየካቤድ የተላከላት ነገር ሙሴን በመንከባከቧ የተከፈላት ደመወዝ ነበር - ለገዛ ራሷ ሕፃን ንክብካቤ ሲባል የተ ሰጣት ጉርሻ!

ነገር ግን አንድ ቀን ልጃቸው ሙሴ ወደዚያ ንደሚላክ በ ውነቱ ከቶ አይረሱትም። አንድ ቀን ግን ልዕልቷ፤ «ሙሴ አሳዳጊውን ለመተው ና ከ ኔ ጋር ለመኖር የሚችልበት ዕድሜ ላይ ደርሷል፤» የሚል ት ዛዝ ል ስተላልፍ ትችላለች።

በ ርግጥ ልዕልቷ፤ አስቸጋሪ ሴት አልነበረችም፤ «ይህን ውብ ልጅ በጣም ንደ ወደዳችሁት የተረጋገጠ ነው። ከፈለጋችሁ፤ አንዳንዴ ዩ ላችሁ። ያደገ ሲሄድ ግን፤ ይረሳችኋል፤ ናንተም ንደዚሁ ትረሱ ላችሁ። ናም ከዚያ በኋላ በደስ ንኖራለን።

የካቤድ፤ «ልጄን ጥሩ አድርገሽ ስላሳደግሼልኝ ጆግ በጣም አመለግንሻለሁ።» ማርያም፤ «አንቺ ንዲህ ያለች ጥሩ አሳዳጊ ሴ ት ስላገናኘሽኝ አመለግናለሁ፤» አለቻት።

ከዚህ ልዩና ውድ ከሆነው ከሙሴ ጋር በሚለያየበት ጊዜ፤ መለያየቱ ከባድ ነበር። ለ ርሱ ሲሉ ብዙ ተቸግረዋል፤ ብዙ ዋጋም ከፍለዋል።

ነገር ግን፤ የካቤድ ጠንካራና መፍትሔ የም ፈልቅ ሴት ስለ ነበረች፤ «ግዚአብሔር ሆይ፤ በሕይወት በመኖሩ ምክንያት አመለግንሃለሁ!» አለች። «ወንዙን በተመለከትሁ ቁጥር ና ንዴት

በአዞ ሊዋጥ ይችል ንደ ነበረ ባሰብሁ ጊዜ፤ አንተን አመሰግናለሁ!
» አለች። «ሁላችንም አመስጋኞች መሆን ይኖርብናል። (ይህ ልክ
ሙሴን አዳሪ ትምህርት ቤት ንደ መላክ ነበር።)

«በግብፁ ንጉሥ ፈርዖን ቤተ መንግሥት ውስጥ የሚኖር ልጅ
ስላሳን ግዚአብሔር ይመስገን። የፈርዖን የልጅ ልጅ መሆን ጅግ
ትልቅ ነገር ነው! ከትንሽ ጊዜያት በኋላ የሚሆነውን ማን ያውቃል?

ርሱን ሄደን ንደምናየው ልዕልቷ ቃል ገብ ልናለች። ርሱም
በሚፈልግ ጊዜ መጥቶ ሊያየን፤ ወይም ዝቅ አድርጎ በንቀት
ሊመለከተንም ይችል ይሆናል-» ስትል ዮከሴድ አቃሰተች። «የሆነ
ሆኖ፤ ዋናው በሕይወት መኖሩ ነው።»

ማርያም «አ፤ ማዬ፤ ዛሬ ሙሴ ንቅልፍ ንዲወስደው ማን
ይዘምርለል?» አለች ርሱ በሄደ ምሽት።

«ለአሮን ብቻ ዘምሪለት፤ ማርያም። ሙሴ ከ ኛ ጋር ሲኖር
ብዙ ዘምረሽ ላቅ ሥራን ሠርተሻል። በአሁኑ ሰዓት የሕዝባችንን

ሪክ ንደሚያውቅ በጣም ርግጠኛ ነኝ። የኖ ን፤
የአብርሃምን፤ የይስሐቅን፤ የያዕቆብንና የዮሴፍንም ሪክ
በቃሉ ሊናገረው ይችላል። የተለቀ ሲሄድ ዚህ ቤት ንዳደገ፤
ይህ ውነተኛው ቤቱ፤ ኛም ውነተኛ ቤተሰቦቼ ንደ ሆንን፤
ደግሞም ርሱ የየትኛው ሕዝብ ወገን ንደ ሆነ ሊያውቅ
ንደሚችል ርግጠኛ ነኝ።»

አምራም ጅግ ተደስቷል። አሁን የበለጠ ራሱን ቀና አድርጎ የሚሄድ ይመስላል። በሥራ ተወጥሮ በ ርሻ ቦ ው በሚያሳልፍበት ጊዜ ስለ ልጁ ስለ ሙሴ በፈርዖን ቤተ መንግሥት ውስጥ በተንደላቀቀና በተትረፈረፈ ሁኔ ውስጥ መኖር፤ ስለሚያገኘው ጥበብና ውቅት በአ ምርው የሚለ ይደሰት ነበር። አንዳንድ ጊዜ፤ አሰልቼ በሆነ ሥራው መሀል በአፉ ዙሪያ የምጸት ፈገግ ይ ያል። ይህም ርሱ የፈርዖን የልጅ ልጅ የሚሆን ልጅ ያለው በመሆኑ፤ በሆነ ምክንያት ከዚህ በኋላ ሕይወት በጣም ከባድ ንደሚሆንበት ያስባል።

ይህ ደግሞ፤ አሠሪዎቹ ለ ርሱ የሚያሳዩትን ባሕርይ የሚያመለክት ነበር? ወይስ በ ርሱ ላይ ንዳይጮኹበት ወይም ንዳይገርፉት የሚያደርገው አንድ ነገር በ ርሱ ባሕርይ ውስጥ ነበር? ይሆን? አምራም በሁለት ዓለማት ውስጥ ይኖር ነበር - ልጁ በቤተ መንግሥት የሚኖርበት ዓለምና ራሱ የሚኖርበት ዓለም። ይህም በጣም ጠቅሞ ል።

አንዳንድ ጊዜ ለአርሰቶነት የተዘጋጁ «ከቤተ መንግሥት» የሚል መለያ ስም የተለጠፈባቸው ጥንድ ዳክዬዎች ለቤተ ሰቡ ስለሚላኩ ጉረቤቶቻቸው ይቀኑ ነበር።

ዮካቤድና ቤተሰብዋ በልጃቸው ምክንያት ገዢ ለመሆን ተ ቃርበዋል (አሁን ልጅዋ ልዑል ሆኖ ባለበት ስፍራ!) ብለው የሚያስቡ ሌሎች ነበሩ፤ ደግሞም ከ ርሷ ጋር ጓደኝነትን መጀመር ፈለጉ። «ምናልባት ሙሴ ቀጣዩ ፈርዖን ይሆን ይሆናል። ማን ያውቃል? ስለዚህ፤ የ ርሱን ቤተሰብ በተሻለ መንገድ ንያዝ፤» ይላሉ።

መልካም፤ ሙሴ ንደ ግብፃዊ ልዑል አድጓል፤ ተምሮአልም።

ርሱ በዓለም ላይ ምርጥ የተባሉት አስተማሪዎችና አስጠኚዎች ነበሩት። ምርጥ የተባለውን ልብስ ይለብሳል፤ ደግሞም በአገሩ ላይ የነበረውን ምርጥ ምግብ ይመገባል። ወጪዎቹም ሁሉ በፈርዖን ይሸፈኑል ል።

ፈርዖን ለልዑላን ዓለም አቀፍ የሆነ ትምህርት ቤት ከፍቶ ነበር። ሙሴ የባቢሎናውያንን ጽሑፍ ማንበብ ና መጻፍ ተምሮአል፤ በ ርግጥም ደግሞ የተወሳሰበውን የግብፃውያንን ጽሑፍ አጥንቶ አጠናቅቋል። ንደ ጸሐፍት ሆኖ ሠልጥኖአል። በዚያን ጊዜ ጸሐፍት በከፍተኛ ደረጃ ይከበሩ ነበር። ግብፃዊ የሆኑ ጸሐፍት ከሁሉም ቀረጦች ነፃ ነበሩ።

ሙሴ በዘመኑ የነበረውን ሳይንስ ሁሉ ተምሮአል። የዘመኑን የሂሳብ ትምህርት ተምሮአል ደግሞም ሕጎች ና የአሠራር ዘዴዎች አፈ ርክ የሆኑትን፤ የሀሙራቢን ሕጎች አጥንቶአል። ሙሴ በቅርጽ ቅርጽ ሥራ፤ በፈረስ ግልቢያና በዋና ሥልጠናዎችን አግኝቷል።

በቤተ መንግሥት ውስጥ ያለው ሌላው ጉዳይ የቤተ መንግሥቱ ሃይማኖት ነበር። ፈርዖን ሃይማኖተኛ ሰው ነበር። ለብዙኀን አማልክቱ ትልቅ አክብሮት ነበረው። በ ርግጥ ራሱን ግዚአብሔር የማድረግ አሳብም ነበረው።

ሙሴ በቤተ መንግሥት ውስጥ የተቀረጸና የሚመለከ ምስልን ንዲያመልክ የተገደደ አይመስልም። ምናልባትም አሕዛባዊ የሆነ ነገር ርሱን አልነካው ይሆናል፤ ጉዳዩ ልክ ከዳክዬ ጆርባ ንደ ተራገፈ ው ነበር። ትንሽ በነበረበት ጊዜ፤ የጌ ን፤ የያህዌን ርክ ቱ ማርያም ትዘምርለት ነበር። የካቤድም ንደዚሁ ሪኮችን ትነግረው ነበር። ደግሞም ማርያም ብዙ አስደናቂ ነገሮችን ስለ ጌ ጫውተው ነበር።

ሙሴ ወደ ወደደው ይጓዝና በ ግሮቹ ከስፍራ ስፍራ የተዘዋወረ ይዝናና ነበር። ልዩ የሆነች በትር ይዞ ይመላለስ ነበር። ይህም

ርሱ ግብዓዊ ልዑል ንደ ሆነ ያሳይ ነበር።

ሙሴ የካቤድን ይጎብኛት ነበር።
« - ውቂያለሽ፤ የካቤድ - ኔ
ዚህ ስመጣ የቤተ መንግሥት
አካል ንደ ሆንሁ አይሰማኝም፤»
አለ። ንግግሩን በመቀጠል፤ « -
ንዳውም ዚህ ስሆን የቤተሰባዊነት
ስሜት ይሰማኛል። አስቂኝ ነው፤
ልዑል ደኻ ቤት መጥቶ ሲመገብ?
አይደለም ንዴ? ደግሞም ኔ
የአንቺን ርጎና ዳቦ ንዲሁም

የምትሠራውን ወጥ በጣም ወደዋለሁ፤ የካቤድ። የልጅነት ትዝ
መሆን አ - አለበት።» ሙሴ ሲከላተፍ ይሰባል።

«አ፤ ከቶም አስቂኝ አይደለም፤» አለ አምራም፤ «አሁን
ልንነግርህ የምንችል አይመስለኝም። ስለ ዜናው፤ ርግጠኛ ነኝ
የምትደሰት ይመስለኛል።

«የካቤድ አሳዳጊ ናትህ ብቻ አይደለችም። ርሷ ውነተኛ
ናትህ ናት፤ ደግሞም ሕይወትህን ከሞት አድናለች። በመጀመሪያ
ያ፤ ከፈርዖን ወ ደሮች ደበቀችህ። ከዚያም ደግሞ ለአንተ ትንሽ
የሕፃን አልጋ የም ህል ጀልባ አበጀችልህ። ከሞት ትድናለህ
በማለት ተስፋ አድርጋ ልዕልቷ ል ይህ በምትችልበት ስፍራ
በወንዙ ውስጥ ጀልባውን አስቀመጠች። አንተ ልዩ ሰው ስለ
ሆንህ፤ የምትደርስበት ግብ ንዳለ ምን ነበር።

«ትንሿ ጀልባ በቁጤማዎች መካከል ቆማ ሳለች፤ ጎበዝ
የሆነችው ትህ ማርያም፤ የሚሆነውን ለማየት ተደብቃ ነበር።
ልዕልቷ አይ ህ፤ ‘ይህን ሕፃን ማን ተንከባክቦ ያሳድግልኛል?’
ባለች ጊዜ፤ ትህ ከፊትዋ ቆመችና፤ ‘ልዕልት ሆይ፤ የም ጠባ
ሴት ከዕብራውያን ሴቶች መካከል ልጥራልሽን?’ አለቻት። ልዕ
ልቷ፤ ‘አዎን ጥራልኝ!’ ብላ መለሰችላት።

«በልህ የሆነችው ትህ የገዛ ራስህን ናት ሮጣ ጠራች።

ንግዲስ አስበው! ደግሞም ያች ሕፃን ልጅ በመጨረሻ ልዕልቷ መል ክተኛ ልካ ከ ርስዋ ጋር በቤተ መንግሥት ስክ ወሰደችህ ድረስ በየምሽቱ ንቅልፍ ስኪወስድህ ድረስ ስለ ያህዌ የሚናገሩ መዝሙሮችን ትዘምርልህ ነበር።»

ዮካቤድ የሚሰማውን ዜና ንዴት የተቀበለው ንዴ ሆነ ለመመልከት ሰረቅ አድርጋ ተመለከተችው።

ርሱም ርሷን የተመለከ ት ነበር። ዮካቤድ ዓይኖችዋን አንዴ ወርወር ስ ደርግ ከ ርሱ ዓይኖች ጋር ተገናኙ። አስተያየቱ ከዓመ ት በፊት በ ንባ ያሳለፈቻቸውን ሰቆቃዎች ንድትካስ አደ ረጋት። ሙሴ በጣም ትሑትና ደስተኛ ሰው ነበር። መጽሐፍ ቅዱስም ይህንኑ ይናገራል።

አምራም የጥንቱን ዘመን ለማስ ወስ የሠራውን ቆጥና ዮካቤ ድ ለሙሴ ያበጀችለትን ቅርጫት ያሳየው ይመስለኛል። «ይህም ጌ ጸሎትን የሚመልስ መሆኑን በተመለከተ ኛን ለማስ ወስ ነው፤» አለች ዮካቤድ።

« ናትህና ኔ ከዕብራውያን ዝርያ ከሌዊ ነገድ ነን፤» አለ አምራም፤ «አንተም ንዲሁ ነህ።»

መልካም፤ ጊዜያት አለፉ። አሁን ሙሴ የበሰለ ወጣት ሆነ፤ ግን አላገባም። በፈርዖን ቤተ መንግሥት፤ ስፍር ቍጥር የሌላቸው የግብፅ ቆነጃጅት ልጃገረዶች ነበሩ፤ ነገር ግን የትኛዋም ሙሴን

አልማረከችውም። አረማዊ አምልኮአቸው በጣም የሚፈትን ቢሆንም፤ አልተማረከላቸውም። ከዚህም በላይ፤ ግብፃዊ ከሆነ ልዑላዊ ገጽ ው ሳሻገር፤ ርሱ ባሪያ የሆነ የዕብራዊ ቤተሰብ ወንድ ልጅ አልነበረምን? ከዚህም የበለጠው ቁም ነገር፤ ከዚህ በኋላ ንደምንመለከተው፤ ርሱ በጌ ፤ በያህዌ የተመረጠ አገልጋይ ነበር።

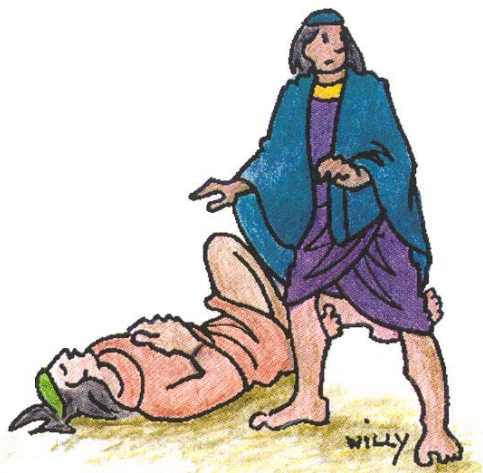
ለፈርዖን የልጅ ልጅ የሆነው ልዑል ሙሴ፤ የተከናወኑ ያሉ ሥራዎችን ለመግብኘት ሲዘዋወር፤ በመከናወን ላይ ያሉ የፈርዖንን ላላቅ ሕንጻዎች ግንባ ና ርሻዎችን ተመለከተ።

ሙሴ በየስፍራው ላቅ ጭካኔና ጭቆናን ተመለከተ። ዕ ብራውያን ባሮች ምሕረት በሌላቸው ግብፃውያን አሠሪዎች ምሕ ረት--የለሽ በሆነ መልኩ ሲገረፉ ተመለከተ። ሙሴ በውስጡ የመሸማቀቅ ስሜት ተሰማው። የፍትሕ መንደል ነበር! ነገር ግን፤ አንድ ግብፃዊ አሠሪ አንድን ስራኤላዊ ባሪያ ሲደበድበው ስኪመለከት ድረስ ምንም ስሜት አላሳየም።

ትሑት የሆነው ሙሴ፤ ደግ የሆነው ወጣት፤ በቀራጣ ተሞላ። አሠሪውን ወደ ውጭ ንዲወጣ ተናገረው።

«አ - አቁም!»

አሠሪው አሁንም ስራኤላዊውን የደበደበው ነበር።

ሙሴ ወዲህና ወዲያ ተመለከተ። ከዚያም አሠረውን መ ው። ግብፃዊው በ ግሩ ሥር ወድቆ ሞተ፤ ሙሴ በጣም ደነገጠ።

ሙሴ አስክሬኑንም በአቅራቢያው ባለ ደረቅ በሆነ የወንዝ ግርጌ በአሸዋ ውስጥ ቀበረው።

ሙሴ ማንነቱን (ዕብራዊነቱን) በዚያን ቀን አሳየ። በባርነት ያሉ የዕብራውያን ሰዎችን አሸናፊ ለማድረግ ያለውን አሳቡን አሳየ።

ከዚያም ወደ ቤተ መንግሥት ተመልሶ ሄደ።

በሚቀጥለው ቀን፤ ሙሴ ንደ ገና ስራኤላውያን ባሮች ወደሚሠሩበት ወደ ሌላ ስፍራ ወጣ። በዚህ ማለዳ ሁለት ስራኤላውያን ርስ በርሳቸው ሲጣሉ አየ።

ሙሴ ጠቡን ለጀመረው ወገን፤ «አሳፋሪ ነው!» አለው። «ይህ ሰው ወንድምህ አይደለምን?»

ሰውየውም፤ «አያገባህም!» የሚል መልስ ነበር የሰጠው። «በ ኛ ላይ አለቃና ፈራጅ ንድትሆን የሾመህ ማን ነው? ግብፃዊውን ትናንት ንደ ገደልኸው ልትገድለኝ ነው ንዴ?» አለው።

ለካ ሙሴ ርሱ ዕብራውያንን ነፃ ለማውጣት ያደረገው ጥረት ተቀባይነት ንዳላገኘ አውቆ ነበር። በተጨማሪም፤ ግብፃዊውን አሠሪን መግደሉም ተሰምቷል፤ ደግሞም ፈርዖንም ይህንን ሊሰማው ንደሚችል ርግጠኛ ነበር። ሙሴ ስከ ሞት ድረስ ተስፋ ቆረጠ።

ፈርዖን በየትኛውም ጊዜ ለ ርሱ አድልቶ አያውቅም። ስለ ምን ያደላለ ል? ፈርዖን ሙሴ በሕይወት ንዲኖር የፈቀደለት ለሴት ልጁ ሲል ነበር። አሁን ይገድለዋል።

ፈርዖን ርሱን ሊያገኘው ወደማይችልበት ሩቅ አገር በተቻለው ፍጥነት ከመሸሽ በስተቀር ሙሴ ሌላ አማራጭ አልነበረውም።

«ወዴት ል-ልሽሽ?» አለ። ደግሞም ሄድበ ለሁ ብሎ ሊያስበው የቻለው ብቸኛ ስፍራ በረሀ ነበር።

የተከሰተውን ነገር ነግሯቸው ሊሰናበ ቸው ቤተሰቦቹን ሰበሰባቸው። «አዎን፣ አዎን፣ በረሀ፣» አለች የካቤድ። «ኔ አንዳንድ ዘመዶች አሉኝ-»

ነገር ግን ሙሴ ቀድሞውኑ ወደ ምድረ በዳው ሄዶአል።

ቤተሰቦቹ ይህንን ምሥጢር ለአንድም ሰው ንደማይናገሩ ያምናቸዋል፤ አያምናቸውም ንዴ? ቀድሞውኑም ምሥጢርን መጠበቅ መቻላቸውን በተግባር አረጋግጠዋል።

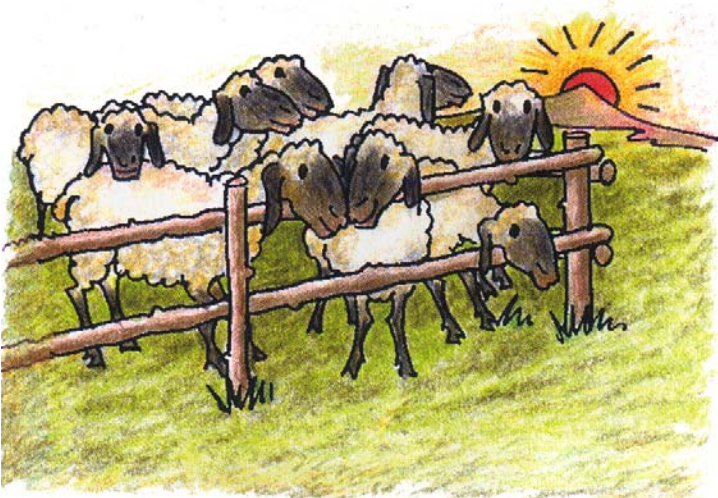

5

በጉድጓዱ የተፈጸመ ጀብዱ

ክብ የሆነችው ቀይዋ ፀሐይ በበረሃው ምሥራቃዊ አቅጣጫ ላይ በጥቁር ዓለት አናት ላይ ወጥ ሳለ፤ ስሙ ራጉኤል (ዮቶር) የተባለ የምድያም ካህን ቀርሱን ርጎና ዳቦ ደስ ብሎት ይበላ ነበር። ቀላ ያሉት የፀሐይዋ ወርቃማ ጨረሮች ከጥቅር ፍየል ጠጉር በተሠራው በረጅሙ ድንኳን ላይ በበስተበሩ በኩል ዘልቀው ገብተዋል።

የማለዳው የፀሐይ ብርሃን ከበረት ውጭ ባለው ማገጃ ግደው ባሉ በጎች ላይ ያበራል፤ በዮቶር መንጋ ውስጥ ያሉትን ያንዳንዳቸውን በጎች ወርቃማ ጠጉር ያላቸው አስመስሎአቸዋል።

ዮቶር ልክ በኛ ዘመን የቤድዊን ዘላኖች ንደሚለብሉት ዓይነት አለባበስ፤ ንዲሁም ከሺህ ዓመት በፊት አብርሃም ንደሚለብሰው ያለ ልብስ ለብሶአል። ፀሐይዋ የወጣች ቢሆንም፤ ዮቶር አሁንም ከብርዱ የተነሣ ትንሽ ይንቀጠቀጥ ነበር። ምሽቱ ቀዝቃዛ ነበር፤ የአየር ሁኔ ውም ቀዝቃዛና ንጹሕ ነበር። ንፋሱት ከበጎቹ ጋጣ ይወጣ ነበር። በማለዳው ቀዝቃዛ አየር ላይ የበጎቹ ትንፋሽ ሲንሳፈፍ መመልከት ይቻል ነበር።

ወዲያው ግን ልክ ንደ ትናንትናው፤ ና ንደ ትናንት ወዲያው፤ ደግሞም ከዚያው ቀን በፊት፤ ባለፈው ሳምንት ና ወር ንደ ነበረው ሁሉ የሚያቃጥል ቀን ይሆናል። በበረሀው የአየር ሁኔ ው ምብዛም ለውጥ አይ ይበትም።

ሁሉም በጎች ሲርባቸው ንደሚሆኑት ሁሉ፤ በጋጣቸው ያሉት የዮቶር በጎችም ንደዚሁ ተቅበጠበጠ። «ወይ፤ የኔ ጉድ!» አለ ዮቶር፤ « ነዚህ ንስሳት የሚመገቡት ምግብ ወዳለበት ስፍራ መውጣት ይሻሉ። ፀሐይዋ ከወጣች ለደቂቃዎች ቆይ ለች። ልጃገረዶቹ ተነሥተው በጎቹን ይዘው የሚወጡበት ሰዓት ነበር።

«ሲፓራ!» ሲል ዮቶር ተጣራ። «ሲ - ፓራ!»

አባ ቸው በምድር ላይ ተቀምጦ ቊርሱን የበላ ሳለ፤ ሰባት ልጃገረዶች በአንድ ላይ ወደ ርሱ መጡ። ቆንጆ ልጆች

ነበሩ ማለትን ፈልጌ ነበር። ዓይኖቻቸው ቆንጆ ነበሩ። ከፊ ቸው የሚ ዩት ዓይኖቻቸው ብቻ ነበሩና። ውበ የሆነው ሰውነ ቸው በ ረጅም፣ ጠቆር ያለ ልብስ ተሸፍኖአል። የረጅሙ ልብሳቸው የፊት ለፊት ክፍል (ደረት አካባቢ) በቀለም በተነከሩ ክሮች ተጠልፎአል፤ ደግሞም በጥልፉ ላይ ዶቃዎች ንዲሁም የወርቅና የብር ሳንቲሞች በጌጥ መልክ ተደርገውበ ል። በራሳቸው ላይ ጠቆር ያሉ ሻርፖች አድርገዋል፤ ከዓይኖቻቸው በቀር ፊ ቸውም ጭምር ጠቆር ባለ መሸፈኛ ተሸፍኖአል። ዓይኖቻቸውም ያምራሉ።

ዮቶር፣ ሴቶቹ ከመኝ ክፍላቸው ርሱ ወዳለበት በደረሱ ጊዜ «ኑ፣ ኑ፣» አለ። ዮቶር የሰባት ሴቶች ልጆች አባት ንደ መሆኑ፣ ኩራት የተሰማው ቀድሞውንም ትልቅ በነበረው ድንኳኑ ላይ ተጨማሪ ክፍሎች አስፈልጎት ጨምሮበት ነበር።

«ኑ፣ ኑ፣ ይህ በጎች የሚመገቡበት ጊዜ ነው - ወይም ቢያንስ ቢያንስ ምግብ ፍለጋ የሚለማሩበት ጊዜ ነው፤ ምስኪን ፍጥረቶች!»

«አ፣ አባዬ፣» አለች ከልጃገረዶቹ አንዷ፤ « ኛ በጉድጓዱ ዘንድ ካሉ ከሚረብሹን ልጆች የተነሣ ጅግ ተቸግረናል።»

«አዎን፣ ሁላችንም በዚህ ነገር ተቸግረናል፤» አለች ሌላዋ። «ይህ መሆን የለበትም። ው ንቀዳለን፣ በጎቻችን ው ንዲጠጡ ገንዳዎቹን ስንሞላ፣ የሚያውኩ አስፈሪ ሰዎች

ይመጣሉ - በጣም አስቸጋሪና ክፉዎች ናቸው። ሌሎች ረኞች ደግሞ የጮኹ በጎቻቸውን ያጠጡ በጎቻችንን ያስፈራሩዋቸዋል። ከዚያም ኛ ለበጎቻችን የቀዳነውን ው በጎቻቸው የጠጡ ነርሱ ይሳሳቃሉ።»

«ደግሞም ይህ በቀን አንዴ ብቻ የሚከሰት ነገር አይደለም፤» አለች ስድስተኛዋ ልጅ። «በድጋሚ ው ስንቀዳ፤ ሌሎች ደግሞ ይህንኑ ያደርጋሉ። ስለዚህ ቀኑን ሙሉ ው ስንቅዳ ነው የምንውለው።»

«የ ኛን በጎች ው የምናጠጣው መጨረሻ ላይ ነው። ወደ ቤትም ጅግ ደክሞንና ዘግይተን የምንመጣው ለዚህ ነው። ምናልባት አንተ የምድያም ካህን ሴት ልጆች ይከበራሉ፤ ስለዚህም በዚያ ያሉ ወንዶች ልጆች ው ይቀዱላቸዋል ብለህ ስብ ይሆናል።»

በ ርግጥ፤ ሁሉም ልጃገረዶች በአንድ ላይ ይናገሩ ነበር። ኔ የምነግራችሁ ከተናገሩት ውስጥ ጥቂቱን ብቻ ነው።

«በጎችን መጠበቅ ከቶውንም ቢሆን የሴቶች ሥራ ሊሆን ይገባል ብዬ አላስብም። ኔ ቤት ሆኜ ቅቤ ብንጥ ወይም የሰበሰብሁትን ሱፍ ብፈትል ወይም ድር ብሠራ መርጣለሁ። በም ቃጥል ፀሐይ ሙሉውን ቀን ዚህና ዚያ በመቅበዝበዝ ማሳለፍና ሲጨልም ወደ ቤት መምጣት የፈትል ሥራዬን ለመሥራት ዕድል አይሰጠኝም። በጎችን መጠበቅ፤ በተለይ ንደዚያ ያሉ አስፈሪ ሰዎች ባሉበት ስፍራ መገኘት፤ የወንዶች ሥራ ነው።»

«አባዬ፤» አለች አንዲቷ ልጅ፤ «ይህን ተግባር በ ኛ ምትክ ንዲያከናውን አንድ ወንድ ልጅ-ወይም ብዙ ወንዶች ልጆች ቢኖሩህ ጥሩ ነበር።»

«ይህ ከሰማሁዋቸው አስቂኝ ጥያቄዎች ሁሉ የላቀው ነው! ደ ና፤ ወንድ ልጅ በሚኖረኝ ጊዜ፤ ርሱ በጎችን ንደሚጠብቅ ቃል ገባላችኋለሁ፤ የ ኔ ቅምጥሎች፤ ናንተ ደግሞ ቤት ትሆኑና ፈትል ትፈትላላችሁ።»

«አይሆንም፤» ስትል መለሰች፤ «ከ ሾህ ላይ የሰበሰብኳቸውን ሱፎች በጎችን በምንጠብቅበት ጊዜ ፈትላቸዋለሁ። ድር ማድራቱን

ነው፡ በቤት የማከናወነው። ከዚህም በላይ፣ አባይ፣ አሁን ትርጉም የሌለው ነገር የተናገረው ያልሽው አንተ ነህ። ወንድ ልጅ የሚኖርህ ከሆነ፣ ርሱ በጎችን ለመጠበቅ ስከሚችልበት ዕድሜ ድረስ ኛ ሁላችንም ትላልቅ ሴቶች፣ ወይም አሮጊቶች ንሆናለን!»

« ነዚያ ወንዶች ልጆች ወይ ለ ኛ ጨካኝ ናቸው አሊያም ከ ኛ ጋር ለመዳራት የሞከሩ ናቸው። ደግሞም ኔ በግ ጠባቂ ማግባት አልፈልግም፤» አለች ሲፓራ። ርሷ ከሁሉም ላቅ ነበረች።

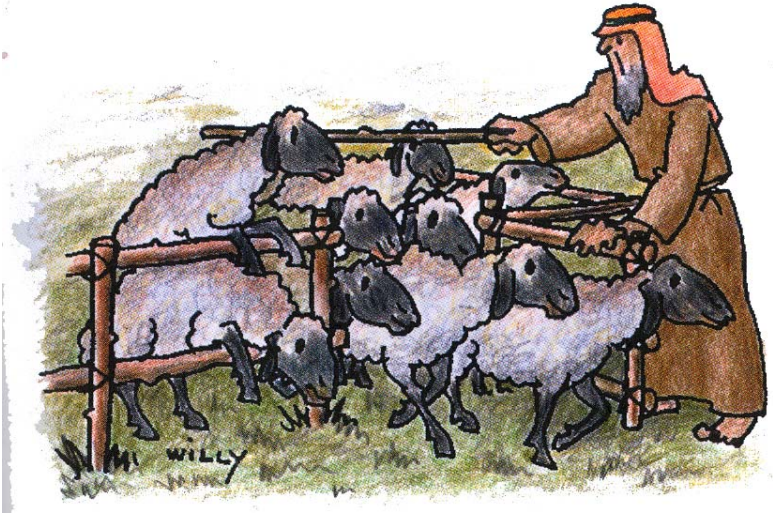
ሲፓራ፣ «ማንን ለማግባት ነው የምትጸልይው፣ በዚህ በበረሃ ውስጥ በግ ጠባቂ ያልሆነ ሰው የም ገኚ ይመስልኛል? ህህ፣ የ ኔልጅ፣ ንደዚያ ባትናገሪ ይሻላል፣ አለዚያ ባል ሳ ገቢ ትቀሪ ያለሽ፤» አለ ዮቶር። «በ ርግጥ ወይ የበግ ጠባቂ ገቢያለሽ፣ አሊያም ሳ ገቢ ትቀሪያለሽ!»

«ተመልከቱ፤» አለ ዮቶር፤ «በሉ ሂዱ! ንስሳቱን ወደ ውጭ አውጡዋቸው፤ ቢያንስ የሚበሉትን ይለቃቅሙ፡፡»

የኃይል ምንጭ

463 06

ሲከፍተው በጎቹ ና ፍየሎቹ ከበረቱ ወጡ። ልጃገረዶቹም ምሳቸውን የተጠበሰ በቆሎና ዳቦ ንዲሁም ተምር ና ው በአቁማዳቸው ይዘው አብረው ወጡ።

ሙሴ በበረሀው ውስጥ ለቀናት ተጉዞአል። ግብፅም ሆነች የፈርዖን ቤተ መንግሥት ያለው ከ ርሱ ጅግ ርቆ ነበር። ሙሴ በ ነዚህ ቀናት ስለ ምግብ አልተጨነቀም። ርሱ የኩበለለው ሕይወቱን ለማትረፍ ነበር። ከ ስራኤላውያን ባሮች አንዱን ነፃ ስላወጣ ሙሴን ባለመግደሉ፣ ፈርዖን አዘነ። በነፃ ማውጣት ሂደቱ፣ ሙሴ በድንገት ግብፃዊውን አሠሪ ገደለው። ደግሞም ይህን ፈርዖን ሰምቶት ነበር።

ፈርዖን የክነክነው ነገር በገዛ ራሱ መጠለያ፣ በቤተ መንግሥቱ ውስጥ የነፃነት ጋይ መሪ ኩትኩቶ ማሳደጉ ነበር። ችግሩ ከሴቶች ልጆቹ አንዱ በዐባይ ወንዝ ውስጥ ያገኘችውን ትንሹን ዕብራዊ ወንድ ልጅ ለማዳን መወሰኑ ነበር። ፈርዖን ሙሴን ብዙ ነገር አስተምሮ ል፤ አሁን ግን ሄዷል። ሙሴ ዕ ብራዊውን ባሪያ ነፃ አድርጎ ል--የዚህ መጨረሻው ምን ይሆን?

ገለባ ነፋስ በየት በኩል ንደሚነፍስ ያሳያል። ፈርዖንም ባሪያዎቹን በነፃ የሚያወጣ ሰው በሕይወት ንዲኖር አይፈቅድም።

ፈርዖን፣ «የዚህን ሰው ማንነት ተረድቶቷል።» «ርሱ ዕብራዊ በመሆኑ፣ ደግሞም ሙሴ በሁሉም ዓይነት ሙያዎች የሠለጠነ በመሆኑ ሥጋት ሆኖበል። ባሮቹን አጣለሁ። ያለ ባሮቹ ምን ማድረግ ችላለሁ? ያላለቁ ላላቅ የግንባ ዕቅዶች አሉኝ። ባሮች ሆነው የመኖራቸውን ጉዳይ የተረጋገጠ ለማድረግ ሕፃናት ወንዶች ልጆቻቸውን ገድያለሁ። አሁን ደግሞ ከ ነርሱ አንዱን ከቤተ መንግሥቱ ጣሪያ በ ች የነፃነት ትግል መሪያቸው ንዲሆን አሠልጥኜዋለሁ፤ ያለ በመጨነቅ፡-

«ሙሴን ግደሉ!» በማለት ፈርዖን ጮኸ።

ሙሴ ወደ በረሀ ከብልሏል። በመጀመሪያ፣ ወደ በረሀ ሲሸሽ ከኋላው የሚከተሉት መስሎት ወደ ኋላ ገልመጥ ያለ ይመለከት ነበር። ለመሆኑ ከኋላው ይከተሉት ነበር ወይ? ቀን ቀንን የተካ ሲሄድ ብዙ ስለ ተጓዘ፣ የመያዝ አጋጣሚውም የቀነሰ መጣ።

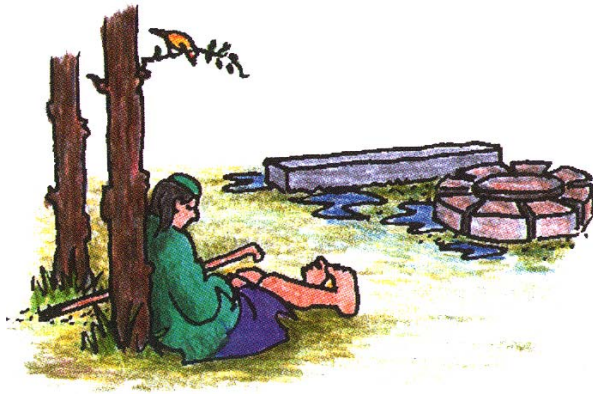
ሙሴ የሚያሳለልበትን ጊዜ አገኘ። ርሱ ተስፋ የቈረጠ ወጣት ነበር። «አንተን በ ኛ ላይ ማን ነው ፈራጅና ገዢ ያደ

ረገህ? ትናንት ግብፃዊውን ሰው ንደ ገደልኸው ልትገድለኝ ትፈልጋለህን?» ብሎ በቀጣ የተናገረው ዕብራዊና ከሕዝቦቹ አንዱ የሆነ ሰው ነበር። ኔ ልረዳቸው ሞከርሁ፣ ነገር ግን ነርሱ አልተቀበሉም። ስለዚህ፣ በዚህ ባሕርያቸው ብዙ ዋጋ ይከፍሉበት ል።

«ይሁን ንጂ፣ ፈርዖን በዚህ በረሃ ውስጥ ሊያገኘኝ አይችልም -በዚያም አለ በዚህ ያለሁበትን ማግኘት አይችልም?» አለ ሙሴ፣ በጣም ጮክ ብሎ ነበር የተናገረው ማለት ይቻላል። ጅግ ደክሞት ነበር።

«አሃ፣ ዚህ የው ጉድጓድ አለ፣» አለ፣ «ነገር ግን ምንም ሰው የለም። በሆነ ሰዓት ላይ ግን አንድ ሰው ው ሊቀዳ ንደሚመጣ ተስፋ አደርጋለሁ፣» አለ። ደግሞም ሸክሜን ለመውሰድና የት ንዳለሁ ለማወቅ ችላለሁ። ነዚህ የድንጋይ ገንዳዎችም ለ ንስሳት መጠጫ የተዘጋጁ ስለሆኑ አንድ ሰው ንደሚመጣ ተስፋ አደርጋለሁ።»

ሙሴ ምናልባት አርባ ጊዜ ሽለብ ሳያደርገው አይቀርም-ቢያንስ አርባ።

ምን ዓይነት ሽብር ነው! በጎች የጮኹ ናቸው። ከሁሉም አቅጣጫዎች የበግ መንጋዎች ወደ ሙሴ የቀረቡ ነበር።

«ኦ፣ አዎን፣ በ ርግጥ፣ ው ለመጠጣት የመጡ ናቸው።

ከሁሉም ቀድሞ የመጣው መንጋ - ምን ዓይነት የሚገርም ነገር ነው - አንድ፣ ሁለት፣ ሦስት፣ አራት፣ አምስት፣ ስድስት፣ ሰባት ረኞች! - አይደሉም፤ በ ርግጥ «ሰባት ሴት ረኞች ናቸው፤» አለ ሙሴ ለራሱ። «ልጃገረዶች! ኔ ከቶ ንዲህ ያለ ነገር አይቼ አላውቅም!»

ሁለት ልጃገረድ ረኞች ሌሎች ሁለት የተከተሉዋቸው መጡ። ሁለቱ ጉድጓዱን የከደነውን ትልቁን የድንጋይ ክዳን ሲገፉት፣ ሌሎቹ ሁለቱ ሲጎትቱት፣ ትልቁ ድንጋይ ወደዚያ ሲንቀሳቀስ አየና፣ « ነዚህ ሁልጊዜ ወደዚህ ይመጣሉ ማለት ነው፤» አለ ሙሴ ለ ራሱ።

ወዲያውም፣ ልጃገረዶቹ በየተራ ወደ ጉድጓዱ ከቆዳ የተሠራ መቅጃ ለቀቁ። ከጉድጓዱ ያወጡት ሳለ፣ የመጨረሻው አፎት ላይ ከመድረሱ በፊት ራሱን ከአንዱ ጎን ወደ ሌላው አላተመ። የቀረውን ነገር ወደ ገንዳው አፈሰሱና ሂደቱን ደጋገሙት።

ሙሴ በፍጥነ ቸውና በተግባሩ ቀላል አለመሆን ተገረመ።

ብዙ ጊዜ መጠበቅ አላስፈለገውም። ብዙም ሳይዘገይ ገንዳዎቹ በው ተሞሉ፤ ደግሞም በጎቹ ው መጠጣት ንደ ጀመሩ፤ ሁከት ና ጩኸት ነበር። ምግባረ ብልሹ የሆኑ ረኞች መጥተው ው ይጠጡ የነበሩትን በጎች አስደነበሯቸው። ነዚያ ልጃገረዶች ለበጎቻቸው የቀዱትን ው የተሳሳቁ መጥተው የራሳቸውን በጎች ሊያጠጡዋቸው ወደፊት የቀረቡ ነበር።

ሙሴ ይህንን ሁሉ ከተመለከተ በኋላ፣ «አስቸጋሪዎች!» አለ።

ሙሴ ዘለለ ና በጥባጮቹን ወደ ጎን ገፈተራቸው፣ በጎቻቸውንም ከገንዳው አባረረ ና ተጨማሪ ው በመቅዳት ሴቶቹን አገዝ ንዲሁም የ ነርሱ በጎች ጠጥተው ስኪረኩ ድረስ ወንዶች ረኞቹን አገደላቸው።

ሴቶቹ የተደሰቱና የሳቁ በጊዜ ቤ ቸው ደረሱ።

«ደ ና፤ መልካም፤» አለ አባ ቸው ዮቶር፤ የምድያኑ ካህን፤ «ዛሬ ንዴት በጊዜ ወደ ቤ ቸሁ መጣችሁ? ደግሞም በማጉረም ረምና በመበሳጨት ፈን የተሳሳቃችሁና ደስ የተሰኛችሁ ነው የመጣችሁት፤» አለ።

«አባዬ፤ አባዬ፤ ዛሬ በጉድጓዱ አጠገብ ንዴት ያለ ግሩም ወጣት በጎቹን ከ ኛ ጋር ሆኖ በማጠጣት ረዳን መሰለህ። ሃ! ሃ!»

« ንዴት ያለ ግሩም ወጣት ሰው?» አለ ዮቶር። «በግ ጠባቂ ነው?»

«አይደለም፤ አይደለም፤ በፍጹም አይደለም፤ ርሱ ረኛ አይደለም!» ሲሉ በአንድነት ጮኹ።

« ርሱ ረኛ አይደለም። ግብፃዊ ነው!» አለች ሲፓራ።

«ግብፃዊ ነው? በው ጉድጓዳችን ምን ያደርጋል?» ሲል ዮቶር ተገረመ።

«አባዬ፤ ኛ አልጠየቅነውም። ኛ ክፉኛ የምንጨነቀው ስለ በጎቻችን ነበር፤ ደግሞም ከባዶዳን ሰዎች ጋር ንዳንነጋገር አንተ ም አስተምረኸናል። አለባበሱ የግብፃውያን መሆኑን ብቻ ነው

ያየነው። በጎቻችንን ው በማጠጣቱም አመስግነነዋል።»

«አባይ ብ የው፣ ጅግ ረጅም ቆንጆ ነው።»

«ደግሞም ንደ ባለ ሥልጣን ነው። ነዚያ አስጨናቂዎች ገለል ንዲሉ ባደረጋቸው ጊዜ ጸጥ ረጭ ነበር ያሉት።»

«አሁን ርሱ የት ነው ያለው?» የዮቶር የማወቅ ፍላጎት ተነሣሥቶ ነበር።

«በጉድጓዱ አጠገብ ንደ ሆነ ገም ለሁ።»

« ናንተም ሴቶች በዚያ ተዋችሁት?»

«አዎን፣ አባይ ኛ ንግዳ ከሆነ ወጣት ሰው ጋር ንዳንነጋገር ተነግሮን የለ ንዴ?»

«ደ ና፣ ኔ ከዚህ ሰው ጋር ንድትነጋገሩ ፈቃድ ሰጥቼአችኋለሁ። ርሱ የተለየ መሆን አለበት። ራት ንዲበላ ወደ ቤት አምጡት!»

« ኔ ልሂድ።» « ኔ ልሂድ።» « ኔ ልሂድ፣» ተባባሉ።

«አባይ፣ ስከ አሁን በጉድጓዱ አጠገብ ንደሚሆን ተስፋ አደርጋለሁ!» አለች ሲፓራ፣ ርሷና ቶችዋ ርሱን ለመፈለግ የሮጡ የሄዱ ያሉ።

6

አዲስ ቤት፣ አዳዲስ ንጾች

ሙሴ የዕለቱን በግ ተግባሩን ፈጽሞአል። ሰባት ቆንጆ

ምድያማውያን ወይዛዝርትን

ድጓል። አሁንም በጉድጓዱ

አጠገብ በበረሃ በሚገኘው

ማረስክ በሚባለው ዛፍ

ሥር ተቀምጦ ሳለ፣ ልጃገ

ረዶቹ በጎቻቸውን ይዘው

ዚህም ዚያም ሲሉ

አያቸው፣ ከዚያም ቀጥሎ

የሚሆነውን ለማየት

በመገረም ተሞላ።

ሴቶቹ ማን ንደ ሆኑ፣

የማንስ ልጆች ንደ ሆኑ

ሙሴ የሚያውቀው ነገር

አልነበረም። በ ርግጥ በበረሃ

የሚኖሩ ረኞች ንደ ሆኑ

መመልከት ችሏል። ነገር ግን፣ ከጉድጓዱ ው ቀድተው ለበጎቻቸው የሚጠጡትን ው ለመስጠት ስነልተቸገሩ ድረስ፣ በሙሴ አስተያየት ሊመጡም ሊሄዱም ይችሉ ነበር።

ነገር ግን፣ ሙሴ ነዚህ ውብ ና ደስ የሚሉ ሴቶች ምግባረ ብልሹ በሆኑ ረኞች ሲረበሹና ሲሾፍባቸው ዝም ብሎ ማየት አልፈለገም።

ንግዳ የሆነው ሰውዬ፣ ሙሴ፣ ሁሉንም አስደነቃቸው። ከተ

ቀመጠበት ዘልሎ ተነሣ ና አስጨናቂዎቹን ከበጎቻቸው ጋር ከስፍራው አስወገዳቸው፤ ንዲሁም ንስሶቻቸው የሚበቃቸውን ያህል ው ስኪያገኙ ድረስ ንዲቀዱ ልጃገረዶቹን ረዳቸው። አሁን ልጃገረዶቹ ከበጎቻቸው ጋር ወደ ቤ ቸው በመሄድ ላይ ነበሩ፤ የተጓዙም ሳሉ አንዷ ከሌላዋ ጋር የተቆናጠሩ፤ የተቅለሰሰሱ፤ የተሳሳቁ ሲያወሩ የተመለከተ፤ ሙሴ ንደገና በጉድጓዱ አጠገብ ተቀምጦ ነበር። በመንገዳቸው ላይ የተቆናጠሩ ሲሄዱ ግዙፍ የሆነ ጥቁር ቋጥኝ ስኪደብቃቸው ድረስ ምን ያህል የኋሊት አይተው ይሆን! ከዚህ ቀጥሎ ምን ንደሚከሰት በማሰብ ሙሴ መገረመ አይቀርም።

ወዲያውም ይጨልማል።

አሁን በጉድጓዱ ዙሪያ ያሉ ረኞች መንጎቻቸው ው ንዲጠጡ ለማድረግ ርስ በርስ ይወዛገቡ ጀመር። ሙሴ ተመለከ ቸው። ነርሱም ርሱን ገልመጥ አደረጉት። ግብፃዊው ሰው ዚያ ምን ንደሚያደርግ ገረማቸው።

«ምናልባት ርሱ ከግብፅ ከዋዲ ፋራን ወደዚህ የመጣ ሊሆን ይችላል፤» በማለት አንዱ ረኛ ለሌላው ነገረው። (ዋዲ ደረቅ የሆነ የወንዝ ው መውረጃ ንደ ሆነ ስ ውሳላችሁ።) «ለተጓዥ ሰው የሚሆን ሌላ መንገድ የለም። በተራራዎች ላይ አድርጎ ሊመጣ አይችልም። ያ መቼም ንግዳ ለሆነ ሰው በ ርግጠኝነት ሞትን የሚያስከትል ነው። ጭራሹኑ ይጠፋል። አካባቢውን ተመልክተህ

ውቃለህ? አ፤ ሊኪሎ ሜትሮች የሚያህል ርቀት ከድንጋያማ ተራራ በቀር ምንም የለም። አንዱ ልክ ሌላውን ይመስላል። የቱም ተጓዥ ዚያ ቢደርስ ይጠፋል፤ ይሞትማል። ኔ ይህን አካባቢ ልክ የ ጄን ጀርባ ያህል አውቀዋለሁ፤ ወደዚያ ተጉገፍ

በራሴ ላይ አደጋን ማምጣት አልፈልግም።»

«አዎን፤ አዎን፤» አለ ጓደኛው፤ «ይህ ግብፃዊ - ዚህ ምንም ያድርግ ምን-የመጣው

ከዋዲ ፋራን ነው። ዚህም

ዚያም ከትናንሽ የው ምንጮች ያጠጣ ንዲሁም ከዘንባባ ዛፎች ላይ ተምርን የበላ ዚህ ደርሶ ይሆናል። በተጨማሪም ደግሞ፤ የ ኛ ሕዝብ በጉዞ ላይ ያሉ ሰዎች ንዲበሉት ምግብን በመንገድ ዳር ያስቀምጣሉ፤ ደግሞም ሌሊት የሚያርፉበትን ስፍራ

ንሰጣቸዋለን። በዚህ ምክንያት ነው ሳይሞት የቀረው። ነገር ግን፤ ማንም ይሁን ማን፤ ዚህ መጥቶ በ ኛ ላይ አለቃ ሊሆንብን አይገባም።»

« ርሱ ግብፃዊ የሆነ የቤተ መንግሥት (ልዑል) ንደ ሆነ ገም ለሁ፤» አለ አንድ አዋቂ የሆነ ረኛ። «አንድ መንገደኛ፤ በትር የያዘ ሰው ከንጉሣውያን ቤተሰብ የተወለደ፤ ምናልባትም በፈርዖን ቤተ መንግሥት ውስጥ ንኳ የሚኖር ግብፃዊ ሰው ነው

ብሎ አንዴ አጫውቶኛል።»

«ነገር ግን ርሱ ማንም ይሁን፤ በኛ ላይ አለቃ መሆን የለበትም! ዛሬ ማ በድንኳኔ ውስጥ የሚያርፍበትን ስፍራ አልሰጠውም።»

« ኔም ብሆን አላደርገውም።»

« ኔም አላደርገውም።»

«ባሕርይው ምን ዓይነት ንደ ሆነ ያልተመለከተ አንድ ሰው ማግኘት ይችላል። ምናልባት አንድ ሰው ያዝንለት ይሆናል። ይህ በማያውቃቸው ሰዎች ጉዳይ ውስጥ ጣልቃ የገባ ያመጣው የገዛ ራሱ ስሕተት ነው። ለማንኛውም መልካም ዕድል ይግጠመው!»

በመጨረሻ ረኞቹ ለበጎቻቸው ው ማጠጣቱን ጨረሱ፤ ላቁንም የድንጋይ ክዳን በጉድጓዱ አፍ ላይ ገጠሙበት፤ ከዚያም ሄዱ።

ሙሴ በዚያ ብቻውን ነበር። ፀሐይ ጠልቃ ዙሪያው ጨለማ ሆኖ ነበር። ትልቁ የጥቁር ድንጋይ ቋጥኝ፤ ከምሽቱ ሰማይ ፊት ለፊት መጥፎ ቅርጽን ወስዶአል።

ያ ምንድን ነበር? ንስሳ ነበር። ሙሴ ተመለከተ። አልተንቀሳቀሰም። ውብ የሆነ ሚዳቋ ከው መጠጫው ገንዳ ውስጥ በጎቹ ትተውት የሄዱትን ው ልትጠጣ መጣች።

«ይህ ውብ የሆነ ፍጡር ንዲህ ባለ አካባቢ መኖሩ የሚያስቅ ነው!» አለ ሙሴ ከሞላ ጉደል ጮክ ብሎ ለ ራሱ። ሚዳቋ ሄደች።

አንዲት አይጥ ድንገት ከሙሴ ጋር ሥር ገባች፤ ወዲያው ደግሞ አንድ ትልቅ ጥቁር ቀራ «ካው! ካው!» ያለ ወደ ቤቱ በመብረር ላይ ነበር። አይጥዋ ወደ ቀዳዳዋ ሮጣ ገባች። ሙሴ ወዴት ንደ ሄደች አየ፤ በቀዳዳው አጠገብ

የቅርፊት ቀላል ነበር! ሙሴ፤ «ደ ና፤ መልካም፤ ንጹሕ የሆነ ነጭ የቀንድ አውጣ ቅርፊት፤» ንደ ሆነ ደረሰበት! ይህ የአይጥዋ

ቆሻሻ መጣ ደግሞ ገንዳ ነው። ነዚህ ቀንድ አውጣዎች ዚህ አካባቢ የሆነ ስፍራ ላይ የኖሩ መሆን አለባቸው። የበረሃ ቀንድ አውጣዎች ናቸው።

ንደገና ለመቀመጥ የሄደ ሳለ፣ የሙሴ ግር ከአንድ ድንጋይ ጋር ተጋጨ። ስፍር ቀጥሮ የሌላቸው ትናንሽ ፍጥረ ት ዚህ ና ዚያ ይሯሯጣሉ። «መልካም፣» አለ ሙሴ፣ « ነዚህ ትናንሽ ፍጥረ ት በበረሃ ውስጥ መኖር ከቻሉ፣ ኔም መኖር ንደምችል ገም ለሁ።

«ነገር ግን፣ የዕብራውያን አምላክ፣ የአብርሃም፣ የይስሃቅና የያዕቆብ አምላክ ግዚአብሔር ሆይ፣ ባክህ ምራኝ። ኔ ብቸኛ ነኝ፣» አለ።

ወዲያውም ሙሴ ድምፆችን ሰማ። ድምፁ ወደ መጣበት አቅጣጫ ተመለከተ፣ ና አንድ፣ ሁለት፣ ሦስት፣ አራት፣ አምስት፣ ስድስት፣ ሰባት ውብ የሆኑ ሰዎች በጥቁር ቋጥኙ ዙሪያ ዩት። ልጃገረዶቹ ነበሩ። በጎቻቸውን ትተው የመጡ ሴት ረኞቹ

ነበሩ! ና፤ ወደ ጉድጓዱ ተመልሰው የመጡ ነበር።

«አሁንም - ዚሁ ነው?»

« ናገኝዋለን ብዬ ተስፋ አደርጋለሁ-»

ሙሴ፤ « ነዚህ ልጆች አንድ ነገር ጠፍቶባቸዋል፤ ስለዚህም ሊፈልጉት ተመልሰው መጥተዋል፤ ምንም ይሁን ምን፤ በማፈላለጉ ረገድ ልረዳቸው ይገባል፤» ሲል ሙሴ በልቡ ተናገረ።

«ውይ፤ አሁንም ዚህ ነህ! ትሄዳለህ ብለን ፈርተን ነበር፤» አለች ከልጃገረዶቹ አንዷ።

ለካ፤ ርሱን ነበር የሚፈልጉት!

«አባዬ ልኮን ነው። በጎቻችንን አጠጥተህልን ሳለ ወደ ቤት ንሂድ ብለን ሳንጋብዝህ በመቅረ ችን ተቆጣን፤» አለች አንዷት የም ምር ልጃገረድ።

«አባዬ የምድያም ካህን ነው፤» አለች ሲፓራ። « ኛ ሁላችን ደግሞ ትማማቾች ነን፤ ሰባት ትማማቾች። ኔ የሁሉም ላቅ ነኝ። አባዬ ከ ኛ ጋር ራት ንድትበላ ባክህ ና? ብሎሃል።» በ ውነት፤ በጣም ደስ ይላል። አ-አመሰግናለሁ!» አለ ሙሴ።

ስለዚህ፤ ቀጥሎ የሆነው ነገር ይሄ ነበር።

ሙሴ፤ በሰባት ውብ ልጃገረዶች ጅቦ፤ በጨረቃ ብርሃን

የ ገዝ ወደ ምድያም ካህን ድንኳን አቀና።

ልጃገረዶቹ ሙሴን ወደ ቤ ቸው፤ ማለትም ትልቅ በሆነ በጥቁር የፍየል ቆዳ ወደ ተሸፈነው ድንኳን፤ በመውሰድ ላይ ሳሉ፤ ትናንሽ ጭላንጭል መብራቶች ከሩቅ ይበሩ ነበር።

አባ ቸው፤ ዮቶር፤ ንግዳውን ለመቀበል ወጣ። በአንድ ጊዜ ም በወጣቱ ግብዓዊና በሽማግሌው መካከል ጥምረት ተፈጠረ።

ዮቶር ንግዳውን በ ላቅ አክብሮት አስተናገደው። ግሮቹን የሚ ጠብበት ው ቀርቦ ነበር። የ ራቱ ጊዜ ደስ የሚል ነበር።

ልጃገረዶቹ አባ ቸውንና የ ርሱን ንግዳ በሚያስተናግዱበት ጊዜ ሁሉ በአንድ ላይ ይናገሩ ነበር። አባ ቸው ነርሱን ከሚቀናቀኑዋቸው ወይም ከ ነርሱ ጋር ለመቃለድ ከሚጥሩት ረኞች ርሱ ነርሱን የ ደገበትን ሁኔ ደግሞ ደጋግሞ መስማት ግድ ሆነበት። ሪኩ ተደጋግሞ ቢነገርም የድርጊቱን ዝርዝር ሥዕ ላዊ ሁኔ የሚቀይር ነገር አልነበረም።

ከዚያም የግብፅ ልጃገረዶች ምን ንደሚመስሉ ጠየቁት። ልብሳቸው ምን ንደሚመስል፤ የሚከተሉት የአለባበስ ዓይነትስ

ምን ዓይነት ንደ ነበር ጠየቁት። በፍጥነት ጠይቀው ሊረዱት የሚፈልጉትን አንዱ ነገር ማለትም ርሱ ያገባ ወይም ያላገባ መሆኑን ሲጠይቁት፡-

«አላገባሁም!» አላቸው።

አቤት፣ ያ «አላገባሁም» የሚለው ቃል ለጆሮዎቸው መዘቃ ነበር!

ወዲያውም ሰባቱ ትማማቾች የገዛ ራሳቸውን ቡድን ፈጥረው በምንጣፍ ላይ ራሳቸውን ለመብላት ተቀመጡ።

ብርሃን ከትናንሾቹ ጭላንጭል መብራቶች በፊቸው ላይ በሚፈነጥቅበት ጊዜ፣ ደስ የተሰኙ መሆናቸው ግልጽ ሆኖ ይ ያል።

ደሳሳ ወደ ሆነችው የበረሀ ቤቸው (ድንኳናቸው) ማለፊያ የሆነ ደስ ና ፍቅር ንዲሁም ጀብዱ መጥቷል! በ ርግጥ፣ ፍቅሩም ሆነ ጀብዱው ከ ነርሱ መካከል ለአንዷ ነው ሊመጣ የሚችለው። ለመሆኑ ለየትኛዋ ይሁን?

« ሀ፣ ከግብፅ ነው ተጉዞህ የመጣኸው?» አለ የቶር ንግዳውን። «ገጽ ህን ልብ ብዬ ሳስተውል የተለመደው ግብፃዊ መልክ የለህም። አንተ ልክ የአብርሃም ልጅ ትመስላለህ።»

«በ - በ ውነት!» አለ ሙሴ፤ ሙሉ በሙሉ ባዕዳን ለሆኑ ሰዎች ኔ ዕብራዊ ነኝ የሚልበት ይህ ጊዜው ስላልሆነ።

« ኛ የአብርሃም ልጆች ነን፤» በማለት የቶር ንግግሩን ቀጠለ።

«በዘር ግንዳችን ያሉ ቅድመ አያቶቻችን አብርሃምና ልዕልት ሣራ በሞተችበት ጊዜ አብርሃም ያገባት ኬጡራ ናቸው። አዎን፣ ጌ ው፣ ነርሱ ስድስት ወንዶች ልጆችን ወልደዋል። ከ ነዚያ ልጆች መካከል አንዱ ምድያም በመባል ይጠራ ነበር። ኛ የ ርሱ ዘሮች ነን። ኛ ምድያማውያን ነን። ስለዚህ ኛ የዕብራውያን አጎት ልጆች ነን።»

«አሃ፣ አዎን!» ሲል ሙሴ ለ ራሱ አለበ። «የተወደደችው ውነተኛዋ ናቱ የካቤድ፣ ወደዚህ ስመጣ በበረሃው ውስጥ ዘመዶቻችን አሉ ብላ ነግራኝ ነበር። ነገር ግን፣ በደንብ አላዳመጥኳትም። ለመሄድ ቸኩዬ ነበር። ሕይወቴን ለማትረፍ በመሸሽ ላይ ነበርሁ።»

«አዎን፣ አዎን፣» በማለት የቶር ንግግሩን ቀጠለ፣ «አባ ችን አብርሃም ለስድስት የኬጡራ ወንዶች ልጆች ስጦ ዎችን በመስጠትና ሀብትን በማካፈል ከተወደደው ልዩ የሆነ ልጁ፣ ከይስሐቅ ንዲርቁ አሰናበ ቸው።

«አሃ! ንደ ሰማሁት ከሆነ፣ የይስሐቅ ዝርያ-የተለየው ሕዝብ - በዚህ ዘመን ጅግ አስቸጋሪ ሕይወትን ያሳለፈ ይገኛል። ናንተ ግብፃውያን ምን ያደረጋችኋቸው ነው? (አንተ ግብፃዊ ከሆንህ፣) የሚለውን የቶር አክል አደረገበት)።

ሙሴ «ኡ-አዎን፣» አለ፣ «ከ-ከባድ የመከራ ጊዜያትን - ያሳለፉ ነው።» (የለም፣ ርሱ ሊረዳቸው ንደ ሞክረ ና በዚህ ምክንያት በተፈጠረ ሁኔ ሕይወቴን ለማዳን ወደዚሁ ቦ ንደ ሸሸ ለመናገር ግን ጊዜው አልነበረም።)

የቶር ንደገና፣ «ወደ ግብፅ የመመለስ ዕቅድ አለህን?» ሲል ጠየቀው።

«ብዙ ከቆየሁ በኋላ፣ አዎን፣» አለ ሙሴ፣ «ነ-ነገር ግን ፖለቲካዊ በሆነ ምክንያት - በቅርቡ ወደዚያ መሄድ አልችልም።»

«ደ ና፣ መልካም፣ ምናልባት ለጥቂት ጊዜያት ከ ኛ ጋር መሆን ትፈልጋለህ?»

«መልካም ፈቃድህ ቢሆንልኝ አዎን። ዚህ በምቆይባቸው ጊዜያት በ-በአንዳንድ ሥራዎች ልረዳህ ችላለሁ። ኡ-አመሰግናለሁ።» አለ ሙሴ።

በአሁኑ ጊዜ በድንኳኑ ውስጥ ወደ ተመደበላቸው ስፍራ የሄዱት ልጃገረዶች በድንኳኑ መክፈያ አሻግረው፣ በድንኳኑ ውስጥ ወዳለው ወደ ወንዶቹ ክፍል ያዩ ነበር። የወንዶቹ ክፍል የሆነው የድንኳኑ አካል ንግዳ መቀበያ ና መዝናኛ ስፍራም ጭምር ነበር።

«በሆነ መልኩ ል-ልረዳህ የምችል ከሆነ፤ ዚህ መ-መቆየት ደስ ይለኛል፤» ያለ መሴ ይናገር ነበር።

«አ፣ አባዬ፣ አባዬ!» አሉ ሰባት ድምፆች በአንድነት፤ የኩራዝ መብራትም ነጸብራቅ ሰባቱን ቆንጆዬ ፊቶችን አሳየ። «አባዬ፣ አባዬ፣ በጎቹን የሚያግድ ሰው ተገኝ! ግሩም ነገር ነው! በጎቹን ራቅ ወዳለ ስፍራ ሊወስዳቸውና ብዙ የሚግጡት ነገር ሊያገኙ ይችላሉ፤ ደግሞም ወንድ ከቤት ውጭ ማደር ይችላል። ንዴት መልካም አሳብ ነው! ባክህን አቶ ግብፃዊ ዚህ ኑር! በግ ንዴት ንደሚጠበቅ ናሳይሃለን።»

ዮቶር የሳቀ፤ « ናንተ ቅምጥል ሴቶች ሁላችሁም በግ መጠበቅ ስልችቶአችኋል ማለት ነው? መልካም ቤት ውላችሁ ስፌትና ልዩ ልዩ ሥራዎችን ትሠራላችሁ፤» አላቸው።

«አባዬ፣ በጎች ንዴት ንደሚጠበቁ አንድ ሰው ሊያሳየው ይገባል ኮ፣ አባዬ! ካሳየነው ንዴት አድርጎ ሊያውቅ ይችላል?» በማለት አንድ ላይ ድምፃቸውን አስተጋቡ።

«ይኸ ነው ፍላጎ ችሁ፤ ናንተ ሴቶች፤» አለ ዮቶር። «በዚህ ማለዳ ወንድ ልጅ ሲኖረኝ ርሱ በጎችን ይጠብቃል ብያችሁ ነበር!

ናንተ ሁላችሁም፤ «ሊሆን አይችልም፤» ብላችሁ ነበር። ይሄው በዚህ ምሽት ንዲህ ሆነ!»

« ንዴ አባዬ፣ ርሱ የአንተ ልጅ አይደለም ኮ!» ሲሉ

ስድስቱ ልጆች በዮቶር ላይ ጮኹበት፡፡

«ገና ነው ነገሩ!» አለች ሲፓራ በተዋጠ ትንፋሽ፡፡ «ገና ነው ነገሩ!»

7

የበረሀ ወግን መማር

ሙሴ በዚያ በሲና በረሀ
 ጉድጓድ አጠገብ ካለው
 ማሪስክ ተብሎ
 ከሚጠራው ዛፍ ሥር
 ለመቀመጥ በመቻሉ ዕ
 ድለኛ ነበር ልትሉ
 ትችላላችሁ። ደግሞም
 ምንም ንኳ የሴቶቹ በግ
 ጠባቂዎች መጠቃት
 ለሙሴ አጋጣሚውን
 ቢፈጥርለትም፣ የምድያም
 ካህን ከሆነው ከዮቶር ጋር
 ንዲገናኝ ራት ንዲበላና
 ምሽቱን በዚህ አሳልፎ
 የወደፊት ሕይወቱን
 ንዲያቅድ ያደረገው
 ግዚአብሔር ራሱ ነበር።

አዎን፣ ይህ ሁሉ የሆነው በሙሴ መልካም ዕድል ነበር ልትሉ
 ትችላላችሁ። ነገር ግን ከዚያ ያለፈ ሊባል የሚገባ ነገር ነበረ፡-
 ግዚአብሔር ሙሴን ይንከባከበው ነበር።

አዎን፣ ግዚአብሔር ለሙሴ ልዩ ንክብካቤን ያደርግለት

ነበር። (ያንን ሪክ ስ ውሳላችሁ፣ አይደል ንዴ?) ሁልጊዜ፣
 ግዚአብሔር ሊያደርገው ላለ የተለየ ሥራ ሲል፣ ዓይኖቹ በሙሴ
 ላይ ነበሩ። ይህም ሙሴ ብቻ ሊያደርገው የሚችለው ሥራ ነበር።

ከወላጆቹ ወገን፣ የካቤድና አምራም- ንዲሁም የ ቱ
 ማርያምና የወንድሙ አሮን- ንክብካቤ የ ግዚአብሔር ዕቅድ ነበር።
 በግብፃዊትዋ ልዕልት ከዓባይ ወንዝ መነሣቱ፣ በፈርዖን ቤተ
 መንግሥት ንደ ግብፃዊ መስፍን መሆኑ፣ ሙሴን ለ ላቅ ሥራ
 ዝግጁ የሚያደርግ የ ግዚአብሔር ዕቅድ ነበር። አሁን ደግሞ ለ
 ረጅም ጊዜ፣ በበረሃ መኖሩ ለሙሴ የተዘጋጀለት ሥልጠና ቀጣዩ
 ነበር።

በምድር ላይ ከበረሃው በስተቀር ሙሴ ለ ግዚአብሔር ሥራ
 የሚሠለጥንበት ስፍራ አልነበረም፣ ሙሴ ግን ግዚአብሔር
 ለ ርሱ ያለውን ዕቅድ አላወቀም ነበር።

ሙሴ በዚህ ወቅት አመስጋኝ ሆኗል። ከግብፅ በሕይወት ስለ
 መውጣቱ፣ ምሽቱን የሚያሳልፍበት ስፍራ ስለ ማግኘቱ፣ ደግሞም
 ለጊዜው የሚኖርበትን ቤት ስለ ማግኘቱ፣ ደግሞም ለተወሰነ ጊዜ
 ርሱ ከአስቸጋሪዎቹ ረኞች የ ደጋቸው ሰባት ልጃገረድ ረኞች
 አባት የሆነውን ሰው ስለ ማግኘቱ አመስጋኝ ሆኖ ነበር። ደግሞም
 ይህ ደግ ሰው የቶር (ወይም በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አንዳንድ
 ጊዜ ንደሚጠራው ራጉኤል የሚባል ነበር)፣ ርሱም የምድያም
 ካህንና በግ አርቢ ነበር።

ስለዚህ፤ ሙሴ በግ ጠባቂ ሆነ። ሙሴ፤ ግብፃዊው ልዑል፤ ሕይወቱን ከፈርዖን ለማዳን ከግብፅ ሸሽቶ በመጣበትና ከረጅም ጉዞው ዕረፍት ባገኘበት በዚያው ቅጽበት፤ የብልሁ ካህን የዮቶርን በጎች በበረሃ የሚጠብቅ ረኛ ሆነ።

ሙሴ የግብፅ ልዑላን ልብሱን አወለቀ፤ ዮቶር ካፋያ (የዘላኖች የአንገት ልብስ) ና የ ረኞች ጃኬት፤ ጋውን (ሰፊ ቀሚስ)፤ ና የ ረኞች ቆልማማ ዱላ ሰጠው። አሁን ሙሴ ዘመኑን ሁሉ በጎችን ይጠብቅ ከነበረ የቤድዊን ዘላን

ልትለዩት ከቶ አትችሉም።

የዮቶር ሰባት ሴቶች ልጆች ሙሴን በግ ንዴት ንደሚጠበቅ አስተማሩት። ሙሴም ይህን አዝናኝ ሆኖ ሳያገኘው አይቀርም። «ለጠቦቶች ልዩ ጥበቃ (ንክብካቤ) ል ደርግ ይገባሃል፤» አሉት። «ለ ናቶቻቸውም ንደዚሁ።»

መጽሐፍ ቅዱስ፤ ከጥቂት ጊዜ በኋላ ሚስት ትሆነው ዘንድ ዮቶር ሴት ልጁን ሲፓራን ለሙሴ ሰጠው ብሎ ይነግረናል። ንግዲህ ሙሴ ዝም ብሎ የተሰጠውን መውሰድ አለበት ማለት

አይደለም። ሙሴ ሲጋራን ንዲሰጠው በደንብ መሠረት መጠየቁን ርግጠኞች መሆን ትችላላችሁ።

ሙሴ ረጅም በሆነው ከጥቁር ፍየሎች ጠጉር በተሠራው በዮቶር ድንኳን ውስጥ ለመኖር በመጀመሪያ ሲመጣ፤ አ ምሮው በሰባቱ ውብ ልጃገረዶች ትኩረት ሳቢነትና ደስተኛ ገጽ ላይ ሳይሳብ አልቀረም። ነገር ግን፤ ከጊዜ በኋላ፤ ሲጋራ ለ ርሱ የምትሆን ልጃገረድ መሆንዋን አምኖ በመቀበል ወሰነ። ሙሴ በሲጋራ ፍቅር ተያዘ፤ ርሷን ይድረው ንደ ሆነም አባትዋን በትሕትናና በአክብሮት ንደ ጠየቀው ርግጠኛ መሆን ትችላለህ።

አባትዋም የተወደደች ሴት ልጁን ሙሴ በጥሩ ሁኔ የሚይዛት ከሆነ፤ ለሙሴ ሊድርለት ንደሚችል ለሙሴ ጥቂት ማብራሪያ ንደ ሰጠው ምንም ጥርጥር የለውም። (የተለመደው ነገር «ለ ርስዋ መልካም ሁንላት!» የሚል ነው።)

ስለዚህ፤ በበረሃው ላይ ሰርግ ተደርጎ ነበር። ሙሴና ሲጋራ ተጋቡ። ሲጋራ ቢያንስ የምናውቃቸው ስድስት ሚዜዎች ነበሩዋት፤ ስድስቱ ቶ ማለት ነው።

በ ርግጥ፤ ጥሎሽ መከፈል አለበት፤ ይህም ሙሽራው ለሙሽሪ ት አባት ሊሰጠው የሚገባ ስጦ ነው።

በዚህ ወቅት፤ ንደም ውቁት፤ ሙሴ ገንዘብም ሆነ ሁሉም ነገር በገፍ በነበረበት በፈርዖን ቤተ መንግሥት ውስጥ ግብፅ ውስጥ ያደገ ነበር። ነገር ግን አሁን በበረሃ ውስጥ፤ ሕይወቱን ለማዳን አምልጦና ሮጦ የመጣ ንደ መሆኑ፤ ሚስትን ለማግኘት ለጥሎሽ የሚሆን ምንም ነገር አልነበረውም። ሙሴ በግብፅ ሳለ፤ ወጪዎቹ ሁሉ በፈርዖን ይሸፈኑ ነበር። ነገር ግን፤ አሁን ይህን ጉዳይ በተመለከተ ለፈርዖን ሊልክበት አይችልም፤ ይችላል ንዴ? «ለአንዲት ሚስት፤ 40,500.00 ብር።»

ሙሴ ለሙሽሪት ጥሎሽ ሊከፍል የሚችልበት ብቸኛው መንገድ ለአባቷ ሥራ በመሥራት ክፍያውን ማካካስ ነበር። ስለዚህ፤ ሙሴ ለሙሽሪቱ የሚከፈለውን ክፍያ ለመፈጸም በ ረኝነት ተቀጥሮአል። መሥራት ጀምሮአል። ንደ ውነቱ ከሆነ፤ ለጥሎሽ ሊከፍለው ከሚገባው ክፍያ በላይ ሠርቷል።

ሲፓራ፣ ምንም ንኳ በግ ጠባቂ አላገባም ብላ አስቀድማ ብትናገርም፣ በግ ጠባቂ አገባች። ምንም ንኳ ከ ርሷ ጋር

ስፍራ ቢቀያየሩ የሚደሰቱ ቢሆኑም፣ ቶችዋ በ ርሷ ላይ ማሸፋቸው የማይጠረጠር ነገር ነበር። ሆኖም፣ ሲፓራ ያገባቸው በግ ጠባቂ ባልዋ በውስጡ ዋቂነት የግብፅ ልዑል የነበረ መሆኑን ውቃላች! ስለዚህ፣ በዚያ ረገድ፣ ሲፓራ በጣም ደስተኛ ነበረች።

ሲፓራ፣ «የ ኔ ማር፣ ከአንተ ጋር ወደ ግብፅ ትወስደኛለህ፣ አይደል?» አለችው ሙሴን።

«ደ ና፣ የ ኔ ውድ፣ ለጫጉላ ሽርሽራችን ጊዜ አ-አይደለም፣ ሲፓራ። ምናልባትም አንድ ቀን፣ ንዚድ ይሆናል፤ ኑ-ነገር ግን አሁን በቅርቡ አይደለም።»

ሙሴ፣ ርሱ አሁንም በግብፅ ሊገደል የሚፈለግ ሰው መሆኑን ሊነግራት አልቻለም፣ ሊነግራት ይችላል ንዴ? ለጫጉላ ሽርሽራቸው ወደ ግብፅ መሄዱ - ያ አደገኛ ነገር ነበር የሚሆነው።

ይህ በ ንዲህ ያለ፣ ሙሴ ና ሲፓራ ወንድ ልጅ ወለዱ። ሙሴ ጌርሳም (ንግዳ) ብሎ ጠራው፤ ምክንያቱም « ንግዳ በሆነች አገር መጸተኛ ነኝና፤» አለ። የሙሴና የሲፓራ ትንሽዬ ወንድ ልጅ፣ ጌርሳም በደ ና ሁኔ አደገ። ናቱ ና አባቱ ከ ርሱ ጋር ብዙ አስቂኝ ነገሮችን ይጫወ ሉ።

ከብዙ ቆይ በኋላ፣ ከዚያም አንድ ቀን፣ ሙሴና ሲፓራ ሌላ ወንድ ልጅ ወለዱ። ሙሴ ይህንን ትንሽዬ ልጅ ኤሊዌዘር (« ግዚአብሔር ረዳቴ ነው») በማለት ስም አወጣለት፤ ምክንያቱም፣ «የአባቴ አምላክ ረዳቴ ነው። ከፈርዖን ሰይፍ አድኖኛልና፤» አለ።

ካህኑ ዮቶር ስለ ትናንሾቹ የልጅ ልጆቹ አንድ ነገር አሰበ። ስኪ ይህን አስቡት፡- ዮቶር ትንሽ ወንድ ልጅ ከቶ አልነበረውም - ሰባት ሴቶች ልጆች ብቻ ንጂ። ስለዚህ ትንንሽ መጫወቻ አሻንጉሊቶችን አበጀላቸው፤ በተሰበሩም ጊዜ ጠገነላቸው። ደግሞም ነዚህ ሁለቱ ትናንሽ ወንዶች ልጆች ስድስት የሚንከባከቡዋቸው አክስቶች ነበሩዋቸው።

ሙሴ ልጆቹ ሲጫወቱ ያየ፤ ስለ ውድ ቱ ማርያም ንዲሁም ስለ ውድ ወንድሙ አሮን አሰበ። ምናልባት ጌርሳም ና ኤሊዜዘር ስለ ርሱ ቤተሰቦች ደግሞም አያቶቻቸው ስለ ሆኑት ስለ የካቤድና ስለ አምራም አልነገራቸውም። ሁሉም አንድ ቀን ከ ረጅም ዘመን በኋላ ንደ ተገናኙ ውቃላችሁ! ያንን የ ሪኩን ክፍል በጣም ወደዋለሁ!)

ጌርሳም ና ኤሊዜዘር በአጠገባቸው ስድስት አክስቶች ነበሩዋቸው፤ ደግሞም ነርሱ ግሩም ንደ ሆኑ የሚያስብ አያት ነበራቸው፤ ንዲሁም በጣም የሚወዱዋቸው አባት ና ናት ነበሩዋቸው። ከትንሽ ጊዜያት በኋላም የአክስት ልጆች ይኖሩዋቸዋል። ስድስቱ ውብ አክስቶቻቸው አገቡ። ያገቡዋቸው ረኞች ንደ ነበሩ አያጠራጥርም!

ንግዲህ ምንም ንኳ ሙሴ ልዩ ልዩ ተሰጥኦ የነበረው ሰው ቢሆንም፤ በስተኋላ ንደምን መለከተው፤ ነገሮችን ለማስጀመር ተነሣሽነት ያለውና ይህንንም አጥጋቢ በሆነ መልኩ

የሚተገብር ሰው የነበረ ቢሆንም፤ የበግ ማርባት ሥራን ግን ለ ራሱ አላቋቋመም። በሲና በረሀ ተጉዞህ የም ውቅ ከሆነ፤ «የሙሴ በግ ማርቢያ .ያ.ድ.» የሚለውን ማስ ወቂያ አልተ መለከትኸውም ይሆናል። የተ መለከትኸው፤ «በሲና በረሀ የዮቶር በጎች ና ፍየሎች ማደለቢያ .ያ.ድ.» የሚለውን ነበር።

ምናልባት ሙሴ ሁልጊዜ በበረሀ ውስጥ ኖራለሁ ብሎ አያስብም ይሆናል፤ ደግሞም ወደፊት በዚያ ሥራ የማይዘልቅበትን ንግድ ለማቋቋም ገንዘብ ዋጋ አይኖረውም ይሆናል። ምናልባት ጊዜው ንዲህ ና ንዲያ ሲባል ከዓመት ዓመት ንደ ዘበት አልፎ ይሆናል። አሁን ሙሴ አርባ ዓመ ት በበረሀ ውስጥ አሳልፎአል። ይህን ምናለህ!

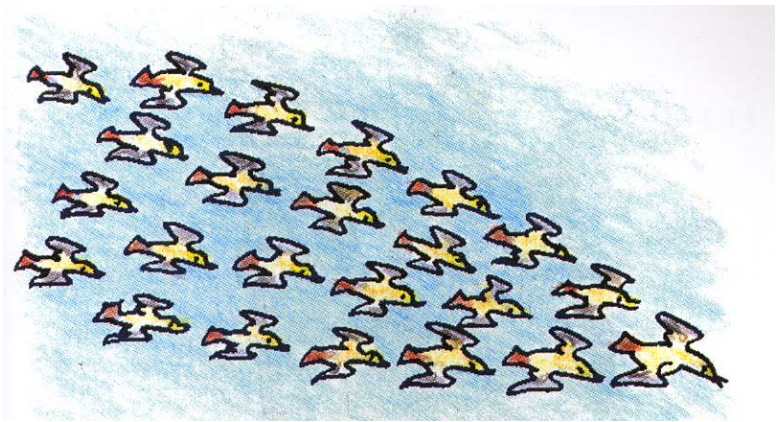
በሲና በረሀ ውስጥ ብዙም ክስተቶችና አዳዲስ ነገሮች ያልነበሩበትን ሕይወት ነበር ያሳለፉት። ሙሴ የሚያስብበትና የሚያሳስልበት ብዙ ጊዜያት ነበሩት። አንዳንዴ ለመንጋው ግጦሽን በመፈለግ ከአማቹ ጋር ለቀናት ከቤት ርቆ ያሳልፍ ነበረ።

ሙሴ ስለ በረሀ፣ ስለ ሰማዩ ንዲሁም ስለ በረሀ ፍጥረት ልማዶች አወቀ። ንቅስቃሴያቸውን በመመልከት የአሸዋ ማዕበል መቼ ንደሚከሰት መናገር ይችል ነበር፣ ደግሞም ይህ ከመከሰቱ በፊት በጎቹ በዓለቱ መጠለያ ውስጥ ምቹት ባለው ሁኔ መጠለላቸውን ያረጋግጥ ነበር።

ሙሴ ዝናብ በበረሀ ውስጥ ሲኖር፣ ጠብ ዝናብ ንኳ አይቶ አያውቅም ነበር፣ ነገር ግን፣ ዝናብ - አንዳንድ ጊዜ ደግሞ በረዶ - ንኳ ሳይቀር ቋጥኞች ባለበት ተራራ ላይ ይወርድ ነበር። ከዚያም ው ወደ ችኛው መሬት በጥቁር ድንጋይ ቋጥኞች ላይ ይወርድ ነበር፣ ደግሞም ጥቂት ርጥበት ለአጭር ጊዜ አበቦች ንዲፈነዱና ሣርም በበረሀ ውስጥ ንዲበቅል ያደርግ ነበር።

በተጨማሪም፣ ሙሴ ጥቁር ዓለት ውስጥ ው ሲከማች ተ መልክቶአል - በትክክለኛው ቦ ላይ ዓለቱን ብትመ ው - የተ ጠራቀመው ው ይፈስስ፣ ና መንጎችህ በጥማት ከመሞት ይድናሉ።

በበረሀው አንዱ ወቅት በሌላው ወቅት ሲተካ ከስፍራ ስፍራ የሚሰደዱ ላቅ የወፎች መንጋ ወደ በጋው ቤ ቸው ይበርሩ

ነበር። ከዚያም ከወራት በኋላ ወደ ክረምቱ መኖሪያቸው ተመልሰው ይበርራሉ። አንዳንድ ጊዜ፣ ንደ ንፋሱ ሁኔ ፣ ጉዞቸውን ከመቀጠላቸው በፊት የደከሙ ወፎች ዕረፍት ለማድረግ ወደ በረሃ ይወርዳሉ። ልክ አውሮፕላኖች ነዳጅ ለመሙላት ንደሚያርፉት ማለት ነው!

በረሃው በ ውነት በሕይወት ይትረፈረፍ ነበር። አንዲት ድንጋይ ንኳን ገልበጥ ብ ደርግ ስፍር ቊጥር የሌላቸው ትናንሽ ፍጥረ ት በድንገተኛ ብርሃን ተደናግጠው ለመደበቅ ይሯሯጣሉ። አሁንም አሁንም፣ በክፉ ዓይኖቻቸው ባቦች ሙሴን ሲያየት ይመለከ ል። የትኞቹ መርዛማ ንደ ሆኑ የትኞቹ ደግሞ መርዛማ ንዳልሆኑ ያውቃል።

በተደጋጋሚ፣ በበረሃ ውስጥ ከሙሴ አጠገብ ብትሆኑ ኖሮ፣ « ኑኔ ረዳቸው ነበር፣ ነገር ግን-ነገር ግን አይፈቅዱልኝም። ነገሩ ንዲህ ነበር። ከሕዝቤ መካከል አንዱ፣ ‘አንተን በ ኛ ላይ ፈራጅና ዳኛ አድርጎ የሾመህ ማን ነው?’ ብሎ የተናገረኝ። ያም በሁሉም ረገድ ተስፋ አስቈራጭ ነበር። በዚህ መልኩ ነርሱም አይፈልጉኝም፤» ሲል በሰማኸው ነበር።

መልካም፣ ስክ አሁን ድረስ ሙሴ ለአርባ ዓመት በምድያም ነበር። የማይ መን ቢሆንም፣ ነገር ግን ውነ ው ይኼ ነበር። ደግሞም ርሱ አሁንም ለዮቶር፣ ለአማቹ፣ በበግ ማደለብ ሥራ ላይ ተሰማርቶ አገልግሎት የሰጠ ነበር። ኔ ስክማውቀው ድረስ፣ ከአርባ ዓመት በኋላም ንኳ የንግዱ ሽሪክ አልነበረም።

አሁንም በግብፅ ባሉት ሕዝቡ፤ በዕብራውያኑ መካከል ሙሴ የማያውቀው አንድ ነገር የተካሄደ ነበር። ዕብራውያኑ የአብርሃም፣ የይስሐቅና የያዕቆብ አምላክ ወደ ሆነው ወደ ግዚአብሔር የጮኹ ነበር። «የአባቶቻችን አምላክ ግዚአብሔር ሆይ፤ ነገሮች ከቅጥጥራችን በላይ ሆነውብናል የተባባሉ ነበር። ምን ማድረግ ንዳለብንም አናውቅም። ባክህ፤ ርዳን! ጌ ሆይ፤ ነፃ አውጣን!» ብለው ጸለዩ።

ግዚአብሔርም አዳመጠ። ለአባ ቸው ለአብርሃም ከዓመ ት በፊት ስለ ገባለት የተስፋ ቃል ሕዝቡን፤ ዕብራውያንን የሚያድንበት ጊዜ ንደ ሆነ ወሰነ። ዕቅዱን ተግባራዊ የሚያደርግለት ሰው ፈለገ። ናም ሲያሠለጥነው ቆየ። ግዚአብሔር የ ራሱ ሰው የት ንደ ሆነ ያውቅ ነበር። የ ርሱ ሰው ሩቅ አገር በበረሃ ውስጥ ይኖር ነበር።

8

ነድዶ የማያልቅ ሳት

የዮቶር በጎች ከ ረኛቸው ሙሴ ጋር በሲና በረሀ ውስጥ ተንከራተቱ። የምግብ ጥረት ነበርና፤ ንስሳቱ ምግብን ፈልገው ማግኘት ነበረባቸው። ሙሴና በጎቹ ላለፉት አርባ ዓመት የሙሴ ቤት ከሆነው ከዮቶር ቤት በኪሎ ሜትሮች በሚቈጠር ርቀት ላይ ነበሩ።

ትናት ሌሊት የሙሴ በጎች የ ግዚአብሔር ተራራ ተብሎ በሚጠራው በኮራብ ተራራ ሥር በሜዳ ላይ ተኝተው ነበር። የኮ

ፊብ ተራራ በሲና ቀለበ ማ ተራራዎች ከፍተኛው ጫፍ ነው። ተራራዎቹ ንደ ማንኛውም ተራራ ልምላሜ የሌላቸው የተያያዙ ተራሮች ናቸው።

ከሁለት ሳምንት በፊት፣ ምን ንደሚመስል ለ ናንተ ለመንገር ንድችል ስፍራውን ለማየት ወደ ሲና ተራራ ሄጄ ነበር። በኮሬብ ተራራ ግር ሥር ቆምሁ።

ከኢየሩሳሌም በሲና በረሀ ውስጥ ወዳለች ትንሽ አውሮፕላን ማ ረፊያ በትንሽ አውሮፕላን በረርሁ። ከዚያም ወደ በረሀው በአውቶቡስ ና ጥቂት ኪሎ ሜትሮችን በ ግር ተጉዜ ደረስሁ። የዘላኖች ንብረት የሆኑ ሁለት የፊት ግሮቻቸው በአንድ ላይ በመ ሰራቸውና በመያያዛቸው ምክንያት መሮጥ የማይችሉትን ግመሎችን ተመለከትሁ። ረጅም ከሆነ የፍየል ጠጉር የተሠሩ የዘላኖችን ድንኳኖችን ደግሞም በጎችን ና ፍየሎችን ንዲሁም አህያዎችን አየሁ። በዓመት ውስጥ በረሀው ምንም አልተ ለወጠም።

አንድ የቤድዊን ዘላን ከበጎችና ከፍየሎቹ መንጋ ጋር ወደዚያ መጣ ና፣ « ንደ ምን አደርህ፣ አቶ ሙሴ! አንተን በማግኘቴ ተደስቻለሁ፣» ለማለት ቃጥቶኝ ነበር፣ ነገር ግን አለማለቴ በጀኝ። ከዚያም ሁለት የቤድዊን ወንዶች ልጆች መጡና ከበረሀው ውስጥ የሰበሰቡዋቸውን አረንጓዴ ድንጋዮች-«በአሥራ ስድስት ብር» ሰጡኝ! ኔም ጌርሳም ና ኤሊዔዘር ብዬ ልጠራቸው ትንሽ ቀርቶኝ ነበር! የሙሴ ወንዶች ልጆች ጌርሳም ና ኤሊዔዘር ንደ ነበሩ ስ ወሳላችሁ።

አዎን፣ ሙሴ ከግብፅ በሸሸበት ጊዜ የተረማመደበትን ዋዲ ፋራን የተባለ የወንዝ ለማየት ወደ ዝቅተኛ ስፍራ ሄድሁ። (ዋዲ ደ ረቅ የወንዝ ው መውረጃ ስፍራ ንደ ሆነ አል ረሳችሁም፣ ረስ ችሁ ል ንዴ?) ትናንሽ የው ምንጮችን- ስድስት ወይም ከዚያ በላይ የሚያህሉ ጅብ ያሉ የዘንባባ ዛፎችን አየሁ። ዘላኖች ምግብን ለመንገደኞች የሚያስቀምጡባቸውን በበ ረሀው መንገድ ላይ ያሉ ትናንሽ ጎጆዎችን ደግሞ አየሁ። ደግሞም

በአሸዋው ላይ የበቀሉ ሾኻማ ቊጥቋጦዎች ነበሩ።

ሾክ ያለውን ቊጥቋጦ በተሳካ ሁኔ መቊረጥ ቻልሁ። በጥንቃቄ ልመረምረው ፈለግሁ። ቊጥቋጦውን ስቈርጥ የወጋኝ ሾኽ በ ጄ ላይ አለብኝ! ግመሎቹ ና አህያዎቹ ንዲሁም በጎቹ ና ፍየሎቹ ሾኻማ ቊጥቋጦዎችን የበሉ መኖር መቻላቸው ለ ኔ ገርሞኛል። ሾኻማ ቊጥቋጦዎች የሚያድጉት በአንድ ላይ ጅብ ብለው ሳይሆን፣ በተናጠል ነው።

ነዚህ ሾኻማ ቊጥቋጦዎች በመጠን ይለያያሉ። አንዳንዶቹ በጣም ትላልቅ ናቸው፤ ሌሎቹ ደግሞ፣ በጣም ትናንሽ ናቸው። ተ ሰባሪ ና በጣም ደረቅ በሚሆኑበት ጊዜ፣ አንዳንዴ የ ሳት ነበልባል ይሆናሉ። ደረቅ በሆነው አሸዋማ በረሀ ላይ የሚወርደው የፀሐይዋ ከፍተኛ ሙቀት በደረቁት ሾኻማ ቊጥቋጦዎች ላይ ሳትን በቀላሉ ሊያቀጣጥል ይችላል። አሁን ልክ በትልቅ ደን ውስጥ ንደሚገኝ ያለ ሰደድ ሳት ዚህ በረሀ ውስጥ አይኖርም - ሳቱ በአንድ ቊጥቋጦ ላይ ነው ነድዶ የሚያልቀው።

ንደገና በአውሮፕላኔን ወደምሳፈርበት በሲና በረሀ ወዳለው ትንሹ የአውሮፕላን ማረፊያ ከመሄዴ በፊት በዙሪያዬ ያለውን ነገር ሁሉ ለመመልከትና በበረሀው ውስጥ ትንሽ በ ግሬ ሽር ሽር ማለት ፈለግሁ።

በኮሬብ ተራራ ግርጌ ላይ ቆሜ ዙሪያዬን ስመለከት፣ « ዚህ ስፍራ ላይ ነበር ለካ ያገኘው!» አልሁ።

«ይቅር ምን ነበር ያሉት? የተገኘ አንድ ሰው አለ ማለትዎ ነው?» አለኝ አስጉብኚው። «የተገኘው ማን ነበር?»

«አይ፣ ማንም!» ብዬ ፈገግ አልሁ። ሪኩን ማስ ወስ ንጂ መናገር አልፈለግሁም።

ወቅቱ ከ3500 ዓመ ት በፊት ነበር። ሙሴ በበረሀ ውስጥ ለአርባ ዓመ ት ኖሮአል። ምግባቸውን ለማግኘት የሚባዝኑትን የዮቶርን በጎች በሲና በረሀ ወዳለ ወደ ኮሬብ ተራራ የተከተለ መጥቷል። ያኔ አንድ ሰው ሙሴን ይፈልገው ነበር። ፈርዖን አልነበረም፣

ፈርዖን ነበር ንዴ?

ፀሐይዋ በበረሃው ላይ ፍንትው ብላ ወጥ ለች። በዚያም የኮ ሬብ ተራራ ቆሞአል። ሙሴ ከሚያቃጥለው ሙቀት በተራራው ጥላ መጠለል በመቻሉ ደስ ተሰኝቷል። በጎቹም ንደዚሁ በዚህ ተ ደስተዋል። ሙሴ በቋጥኙ ላይ ተቀምጦ ሳለ፣ ዓይኖቹን ጨፈናቸው - ለአርባ ሰከንድ! በገለጣቸው ጊዜም፣ ከ ሾኻማ ቊጥቋጦዎቹ አንዱ በ ሳት ተያይዞ ተመለከተ። በዚያ ውስጥ ምንም አልነበረም። ሳቱ ይጠፋል፤ ወደ ሌሎች ቊጥቋጦዎች አይሰራጭም። ለመሰራጨት የሚያበቃ በአቅራቢያው ምንም አልነበረም። ሙሴ ዓይኖቹን ንደገና ጨፈናቸው ደግሞም ሌሎች ተ ጨማሪ አርባ የዓይን ርግብግቢቶች ሆኑ። ከደቂቃዎች በኋላ ንደገና ዓይኖቹን ሲከፍት፣ ቊጥቋጦው ገና የነደደ ነበር። «ተ አምር ነው፤» አለና ለሌሎች አርባ ሰከንዶች ንደገና ዓይኖቹን ጨፈናቸው።

ከሌሎች ጥቂት ደቂቃዎች በኋላ ዓይኖቹን በከፈ ቸው ጊዜ፣ - የሆነውን ምናላችሁ? - ያ ቊጥቋጦ አሁንም ገና የነደደ ነበር።

«አ፣ ዚህ የተከናወነ ያለ አንድ ነገር አለ፤» አለ ሙሴ፣ በድንገት ጮክ ባለ ድምፅ። «በዙ ቊጥቋጦዎች በምድረ በዳ (በበረሃ) ሲነድዱ ተመልክቼአለሁ፣ ይህኛው ግን የተለየ ነው!

ለምን ያህል አርባ ሰከንዶች ዓይኖቼን ጨፍኜ ልቆይ? ከብዙ ትናንሽ ሽለብ ዎች በኋላ፣ ያ ቊጥቋጦ አሁንም መንደዱን ቊጥሎአል! በ ሳቱ ነበልባል መካከል ቆሞም ንኳ ቊጥቋጦው ተቃጥሎ ወደ አመድ ቊልልነት አልተቊየረም። ነድዶ ገና አላለቀም!
 » አለና፣ ሙሴ ከተቊመጠበት ተነሣና ሊያይ ሄደ። «ይህን ትልቅ ትዕይንት መመልከት ይኖርብኛል፣» አለ። «አንድ ቊጥቋጦ የነደደ ነው፤ ይሁንና አሁንም ንዳለ ቊጥቋጦ ነው። ቊጥቋጦው ነድዶ አላለቀም!»

ሙሴ ጉዳዩን ለመመርመር በጣም ተጠጋ።

«ሙሴ! ሙሴ!» በማለት አንድ ድምፅ ተጣራ።

ሙሴ ዘለለ። በሁሉም አቅጣጫ ተመለከተ። የሚ ይ አንድም ነፍስ አልነበረም። «በተጨማሪም፣ ዚህ የ ኔን ስም የሚያውቅ ማንም የለም፣» አለ። ሙሴ «ማን ነው-ማን ነው-ማን ነው-ርሱ?» በማለት በጨኸት ተጣራ።

ግዚአብሔር ነበር!

«ኔ ሆይ፣ ነሆኝ ዚህ አለሁ፣» ሲል መለሰ ሙሴ።

«ሙሴ፣» አለ ድምፁ፣ «ወደዚህ አትቅረብ! ጫማህን ከ ግርህ ላይ አውልቅ። አንተ የቆምህበት ስፍራ የተቋደሰ ነው።» ድምፁ የሚመጣው ከሚቃጠለው ቊጥቋጦ መሀል የወጣ ነበር።

ሙሴ ጫማውን ከ ግሩ ላይ አወለቀ።

ድምፁ ው የሆነ፣ ጉርናና ድምፅ ነበር። ሙሴ የስሙን አጠራር ወደደው። «ሙሴ፣ ኔ የአባትህ የአብርሃም አምላክ፣ የይስሐቅ አምላክ፣ የያዕቆብ አምላክ ነኝ።»

ሙሴ በ ረኛ ካባው ፊቱን ሸፈነ። ሙሴ ወደ ግዚአብሔር መመልከት ፈርቶ ነበር።

ነገር ግን፣ ምንም ንኳ ሙሴ ለማየት ቢፈራም፣ ግዚአብሔር ለሙሴ መናገሩን ቀጠለ። ሙሴ ማዳመጥ ይችል ነበር። «በግብፅ ያለውን የሕዝቤን ጥልቅ ንዘን ተመልክቼአለሁ፤ ጩኸታቸውንም ሰምቼአለሁ። አሠሪዎቻቸው ጆግ ክፉዎች ናቸው። ሕዝቤን ከግብፃውያን ነፃ ላወጣቸውና ወተትና ማር ወደም ፈስስ ምድር፣ ሣርና አበቦች

ወዳሉበት፣ ላሞች የሚግጡት ብዙ ሣር ወዳለበት፣ ንቦች ከአበቦች ብዙ ማርን ወደሚሠሩበት መልካም ምድር ላገባቸው ፈልጋለሁ።» ይህ ስፍራ አሁን ከነፃናውያን፣ ኬጢያውያን፣ አሞራውያን፣ ፊርዛውያን፣ ኤዋውያን ና ኢያቡሳውያንም ጭምር የሚኖሩበት ነው። ነገር ግን፣ ይህን ምድር ለሕዝቤ ሰጣለሁ። የሕዝቤ የ ስራኤል ልጆች ጩኸት ወደ ኔ ደርሷልና፤ ኔም ደግሞ ነፃ አወጣቸዋለሁ።»

ሙሴ ይህ ሲሰማው የሚያስደስት ነገር መሆኑን፣ ሙሉ በሙሉ ከ ርሱ ጋር የሚስማማ መሆኑን፣ ይህም ሊተገበር የሚገባ ሥራ መሆኑንና በተቻለ ፍጥነትም ቢሠራ ግሩም ንደ ሆነ ሊነግ ረው ብቻ የፈለገ ይመስላል። ነገር ግን፣ ምንም ነገር ለመናገር ዕ ድሉን አላገኘም። ግዚአብሔር አሁንም የተናገረ ነበር።

«አዎን፤» ግዚአብሔር ንግግሩን ቀጠለ፤ «ሕዝቤን ነፃ ለማውጣት ሙሴ፣ ኔ አንተን ወደ ፈርዖን ልክሃለሁ፤ ደግሞም አንተ ሕዝቤን ከግብፅ የመራህ ወጣለህ።»

አሁን በ ርሱ ዘንድ ያለውን ችግር አስመልክቶ ሙሴ መናገር ጀመረ። «አ፣ ጌ ሆይ፣ ኔ ንደዚህ ላለው ሥራ የምሆን ሰ -

ሰው አይደለሁም! ላደርገው አ - አልችልም፡፡»

«ሙሴ፣ አንተ ብቻህን ይህን ንድ ደርገው አልጠየቅሁህም፤ ኔ ከአንተ ጋር ሆናለሁ፡፡ ኔ ረዳሃለሁ፡፡ ደግሞም ሕዝቤን ከግብፅ በም ወጣበት ጊዜ፤ በዚህ በተራራ ላይ፤ በዚሁ ስፍራ ኔን መልኩኛላችሁ፡፡ ይህም ኔ አንተን ለመላኬ ማረጋገጫ፤ ይሆናል፤» አለ ግዚአብሔር፡፡

«ካ-ነገር ግን፤» «ወደ - ስራኤል ሕዝብ በብሄድሁ ጊዜ የአባቶቻቸውም አምላክ ንደ ላከኝ በ-ነገርኋቸው ጊዜ፤ ስሙ ማን ነው ብለው?» ቢጠይቁኝ ምን ብዬ ል-ልንገራቸው?» አለ ሙሴ፡፡

ከዚያም ግዚአብሔር ለሙሴ፤ « ኔ ያለና የሚኖር ነኝ፡፡» አለው፡፡ ያ ስሜ ነው-ሁሉን ቻይ፤ ልዑል ግዚአብሔር፡፡ ለ ስራኤ ላውያን፡- «ያለና የሚኖር ነው ወደ ናንተ» የላከኝ በላቸው፡፡ ልዑል የሆነ አምላክ፤ ያህዌህ፤ የአባቶቻችሁ አምላክ፤ የአብርሃም፤ የይስሐቅና የያዕቆብ አምላክ ወደ ናንተ ላከኝ በላቸው፡፡ ይህ በዘመናት ሁሉ መካከል የምጠራበት ስሜ ነው፡፡

«ሙሴ ሆይ፤ ሂድና ሁሉንም የ ስራኤል ሽማግሌዎች፤ መሪ

ዎች በአንድ ላይ ሰብስባቸው። ያህዌ፤ ጌ ፤ የአባቶቻቸው አምላክ፤ የአብርሃም፤ የይስሐቅና የያዕቆብ አምላክ ንደ ተገለጠልህ ንገራቸው። ስለ የ ሳት ቊጥቋጦውም ንገራቸው። ‘ ጌ ግዚአብሔር፤ በግብፅ የሚደረግባቸውን ነገር ሁሉ ንደ ተመለከትሁና ከችግራቸው (ከመከራቸው ሁሉ ላድናቸው ንደ ወረድሁ’ ንገራቸው። ይኖሩበት ዘንድም ልሰጣቸው ስላለው ስለ መልካሚቱ ምድር ንገራቸው።

«የ ስራኤል ሽማግሌዎች ያዳምጡሃል። ከአንተ ጋር ወደ ፈርዖን ንደሚሄዱ ንገራቸው። ደግሞም ለፈርዖን ይህን መንገር አለብህ፡- ‘የ ስራኤላውያን አምላክ ተገልጦልናል የሦስት ቀን መንገድ ወደ ምድረ በዳ ሄደን ለ ርሱ ንድንሠዋለት ባክህን ፍቀድልን።’»

«የግብፅ ንጉሥ ንድትሄዱ አይፈቅድላችሁም። ግትር የሆነ፤ ልከኛ ሰው ነው። ነገር ግን፤ ጌ የማደርጋቸውን ድንቆችና ተአምራት ሁሉ ከተመለከተ በኋላ፤ ንድትሄዱ ይፈቅድላችኋል። በ ርግጥ፤ ግብፃውያን በብዙ ዓይነት ስጦ ዎች ንዲስጡዋችሁ አደርጋለሁ። በመጨረሻም፤ ለ ስራኤል ሁሉም ነገር መልካም የተስተካከለ ይሆንላቸዋል። ልጆቻችሁ ግብፅን የሚለቅቁት ንደ ልዑላንና ልዕል ት ለብሰው ነው፤» አለ ግዚአብሔር።

«ጌ ሆይ፤ ይህ ሲሰሙት ደስ የሚል ነገር ነው፤ ነገር ግን - ነርሱ ከ-ከቶ አያምኑኝም፤» አለ ሙሴ። «‘ሂድ ባክህ፤ ጌ አልተገለጠልህም!’ ይሉኛል።»

«ሙሴ፤» አለ ግዚአብሔር፤ «በ ጅህ ያለው ምንድን ነው?»

«ኦ፤ ይ-ይህ የ ረኝነት በትሬ ነው፤» አለ ሙሴ።

«በምድር ላይ ጣለው!» አለ ግዚአብሔር።

ሙሴ የተባለውን አደረገ፤ ናም በትሩ ወዲያውኑ ለመተናኩል በክፋት ወደሚመለከት ባብነት ተለወጠ። ሙሴም ከ ባቡ ሸሸ፤ ርሱ ባቦችን ይጠላል።

«ሙሴ፤ ቶሎ ብለህ ጅራትዋን ያዛት፤» አለ ግዚአብሔር።

ሙሴም የተባለውን አደረገ፤ ባቡም፤ በመጠምጠምና ርሱን በመንደፍ ፈን ንደገና ወደ ረኛ በትርነት ተለወጠ።

ሙሴ የ ፎይ ትንፋሽ ተነፈሰ። «አቤት፤ ግዚአብሔር ሆይ፤ አ-አመሰግንሃለሁ!»

«ይህ፤ አንተ ለሽማግሌዎቹ የም ሳያቸው ተኣምር ነው፤» «ስለዚህም፤ ጌ ግዚአብሔር፤ የአባቶቻቸው አምላክ፤ ለአንተ ንደ ተገለጠልህ ያምናሉ፤» አለው ግዚአብሔር።

ግዚአብሔር ለሙሴ የሚያሳየው አንድ የቀረው ነገር ነበር።

«ሙሴ፤ ጅህን ወደ ብብትህ አግባ!» አለው።

ሙሴም ጁን ወደ ብብቱ አገባና አወጣው። የ ጁ ቆዳ ለምጽ ሆነ፤ ልክ ንደ በረዶም ነጣ፤ ልክ ንደ ለምጻም ሰው ጅ ሆነ። ሙሴም በሆነው ነገር ተገረመ።

ጌ ም፤ « ጆችህን ንደገና ወደ ብብትህ አግባ አለው።»

ሙሴም ንደ ተባለው አደረገ።

«አውጣው።»

ሙሴም ዘዘ። ከዚያም ጁ ጤናማና ሙሉ በሙሉ ንደ ቀድሞው ሆነች። «አቤቱ፣ ግዚአብሔር ሆይ፣ አ-አመሰግንሃለሁ!» አለ ሙሴ ዕረፍት የተሰማው።

ኔ ግዚአብሔርም፣ « ንግዲህ፣ ሙሴ ሽማግሌዎቹ የ ባቡን ምልክት የማያምኑ ከሆነ፣ የለምጹን ምልክት ያምናሉ። ሁለቱንም ምልክቶች የማያምኑ ከሆነ ደግሞ፣ ከዓባይ ወንዝ ትንሽ ው ቅዳ። በምድርም ላይ አፍስሰው፤ ወደ ደምነትም ይለወጣል። ያንን ደግሞ ያምናሉ።»

ሙሴ ግን፣ ኔ ግዚአብሔር የሚናገረውን ለመቀበል ከብዶ ል፣ ምክንያቱም አፋ ኮል ፋ ስለሆነ ነበር።

«ኑ ገር ግን፣ ግዚአብሔር ሆይ፤» አለ፣ « ኔ መልካም ተተናጋሪ አይደለሁም! ከቶውንም ጥሩ ተናጋሪ ሆኜ አላውቅም። ደግሞም ከ ኔ ጋር መ-መነጋገር ከ-ከጀመርህ ጀምሮ ኩል ፋነቴ አልተወኝም። ስናገር - ኩላተፋለሁ»

«አፍን የፈጠረ ማን ነው?» አለ ግዚአብሔር። «ኔ ግዚአብሔር አይደለሁምን? ንዲናገርም ሆነ ንዳይናገር፣ ንዲሰማም ሆነ ንዳይሰማ አድርጌ ሰውን የፈጠርሁ ኔ አይደለሁምን? አሁንም ሂድ፣ ንደ ነገርሁህም አድርግ፣ ደግሞም ኔ ለአንተ የሚሆን ቃል አለኝ፡- በደንብ ንድትናገር ረዳሃለሁ፤ ደግሞም የምትናገረውን ነግርሃለሁ፡፡»

ነገር ግን ሙሴ፣ «ኔ ሆይ፣ - ባክህ ሌ- ሌላ ሰው ላክ? የትኛውም ሰው ልትልክ ትችላለህ፤ ኔን- ግን- አትላክ!» አለ።

ባካችሁ ቀጣዩን ሪክ ሙሴና ላቂ ማምለጥ- ክፍል ሁለት በሚለው በዚሁ ተክ ይ መጽሐፍ ውስጥ ስለ ሙሴ የሚናገሩትን ሪኮች ሁሉ አንብቡ፡፡

ስ ውሳላችሁ . . . ?

ምዕራፍ አንድ:- ማርያም አንድን ምሥጢር ተማረች

1. የዕብራውያንን ወንዶች ሕፃናትን በተመለከተ ፈርዖን ያወጣው አዲሱ ሕግ ምን የሚል ነበር?
2. የማርያም ወንድም፣ ንዲሁም ናትና አባት ስም ማን ነበር?
3. በየትኛው የግብፅ ክፍል ይኖሩ ነበር?
4. በረሃቡ ወቅት ግብፃውያንን ለመመገብ ከብዙ ዓመት በፊት ህልን ያከማቸው ማን ነበር?
5. ስራኤላውያን ወንዶች ንዲነበት ፈርዖን ያዘዘው ምንን ነበር?
6. ዕብራውያን ወንዶች ሕፃናትን በሚወልዱበት ጊዜ ንዲያደርጉት ለአዋላጆች ፈርዖን የተናገረው ምንድን ነበር?
7. ማርያም ከ ናትዋ የተማረችው ምሥጢር ምንድን ነበር?

ምዕራፍ 2:- «ሀብቱን» መደበቅ

1. ዮካሴድ በሥራ ላይ ሳለ ስለ ባልዋ የምትጨነቀው ለምን ነበር?
2. አዲሱን ሕፃን ለምን ደበቁት?
3. ማርያም ናቷን ንዴት ረዳቻት?
4. ሕፃኑን ለምን ያህል ጊዜ ደበቁት?

ምዕራፍ 3:- በወንዝ ውስጥ ከመወሰድ መዳን

1. ዮካሴድ ቅርጫቱን ለመሥራት የተጠቀመችው ምንን ነበር?
2. ቅርጫቱን የት ተዉት?
3. ቅርጫቱን ባየች ጊዜ ልዕልቷ ምን አደረገች?
4. የሕፃኑ አጥቢና አሳዳጊ ማን ሆነ?
5. ለሕፃኑ ስም ያወጣው ማን ነበር?
6. ሕፃኑ «ሙሴ» የተባለው ለምን ነበር?

ምዕራፍ 4:- ሙሴ በችግር ውስጥ

1. ልዕልቷ ማርያምን ያመሰገነችት ለምን ነበር?
2. ዮካሴድ ግዚአብሔርን ለምን አመሰገነች?
3. ሙሴ ለመኖር ወዴት ነበር የተጓዘው?
4. ያኔ አምራም ደስተኛ የሆነው ለምን ነበር?
5. ሙሴ ከየትኛው ነገድ ይመደብ ነበር?
6. ሙሴ ግብፃውን የመው ለምን ነበር?
7. ሙሴ፣ ፈርዖን አንድ ቀን ያውቅ ይሆናል ብሎ ባሰበ ጊዜ ምን አደረገ?

ምዕራፍ 5:- በጉድጓዱ የተፈጸመ ጀብዱ

1. ዮቶር ስንት ሴቶች ልጆች ነበሩት?
2. በጉድጓዱ ዘወትር በሴቶቹ ላይ ይፈጸም የነበረው ነገር ምን ነበር?
3. የላቅዬዋ ልጅ ስም ማን ነበር?
4. ሙሴ ልጃገረዶቹን ንዴት ረዳቸው?
5. ዮቶር ንዲያደርጉት ለልጆቹ የነገራቸው ምን ነበር?

ምዕራፍ 6:- አዲስ ቤት፣ አዳዲስ ጓደኞች

1. ዋዲ ምንድን ነው?
2. ሙሴ ትልቅ ስፍራ ያለው ግብፃዊ ሰው ነው ብለው ረኞቹ ያሰቡት ለምን ነበር?
3. ልጃገረዶቹ ንዲያደርግላቸው ለሙሴ የጠየቁት ነገር ምን ነበር?
4. የዮቶር ትውልደ - ሐረጎች ነማን ነበሩ?
5. ከዮቶር ጋር በሚቆይበት ጊዜ ሙሴ ሊያደርገው የሚጠበቅበት ነገር ምንድን ነበር?

ምዕራፍ 7:- የበረሃ ወግን መማር

1. ሙሴ የኖረበት በረሃ የቱ ነበር?
2. የዮቶር ሌላው ስሙ ማን ነበር?
3. የሙሴ ሚስት የሆነችው ማን ነበረች?
4. የሙሴ ሁለት ወንዶች ልጆች ስም ማን ነበር?
5. ሙሴ በበረሃ ውስጥ ያሳለፋቸው ዓመት ምን ያህል ነበሩ?
6. በግብፅ ለነበሩት የሙሴ ሕዝብ ሕይወት ምን ይመስል ነበር?

ምዕራፍ 8:- ነድዶ የማያልቅ ሳት

1. ስለሚነድደው ሳት ሙሴን ያስገረመው ምን ነበረ?
2. ከቀጥቋጦው ሙሴን የተናገረው ማን ነበር?
3. ግዚአብሔር ለሕዝቡ ሊያደርገው የነበረው ነገር ምንድን ነበር?
4. ግዚአብሔር ንደ ላከው ያምኑት ዘንድ ሙሴ ለሽማግሌዎቹ ሊያሳያቸው የሚችላቸው ሦስት ተአምራት የትኞቹ ነበሩ?
5. «ኔ ወደ ፈርዖን ልክሃለሁ፤ ደግሞም አንተ ሕዝቤን ከግብፅ ምድር ወጣለህ፤» ብሎ ግዚአብሔር በተናገረው ጊዜ ሙሴ ምን አለ?